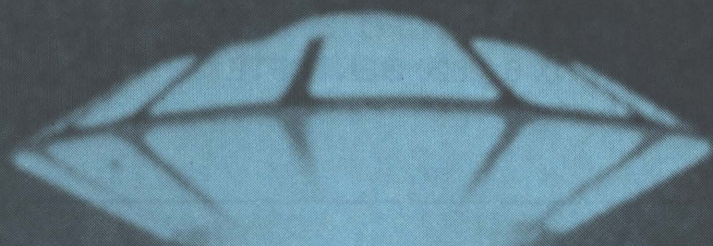
UFO-DEBAT

SUFOI ©

ufo-nyt

31. årg. jan.-marts 1989 Nr. 1

Fokus på bortførelser

UFO-sværme over Fyn?

Polske piloter ser UFO'er

Nyt om UFO optaget på video

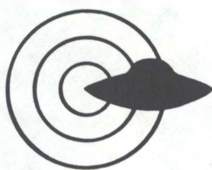
Abonnement 157 kr. årligt • Løssalg 40 kr. pr. nummer

UFO-NYT nr. 2 udkommer medio juni 1989

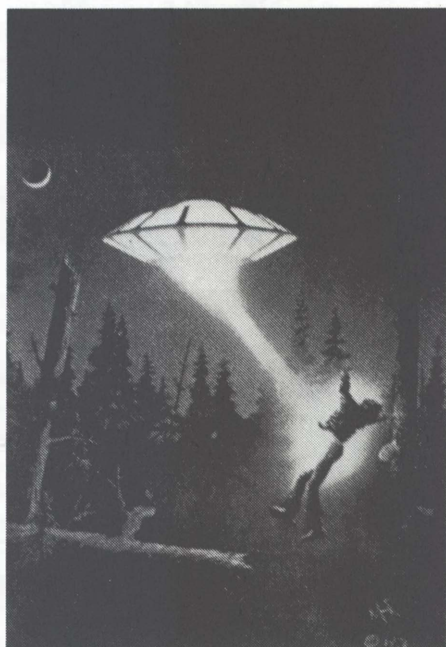
Deadline for stof til nr. 2 er 1. april

ufo-nyt

31. årg. jan.-marts 1989 Nr. 1

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE
02 24 17 02

FORSIDE:
Forsidetegningen er en dramatisk gengivelse af Travis Waltons bortførelse i november 1975.
Læs artiklen side 11.
Tegning: Michael Rogers.

INDHOLD: SIDE

SUFOI reg.nr. 3148/3149
ISSN 0049-4976

SATS & MONTAGE, SVENDBORG · 09 21 39 46
STANDARDTRYKKERIET, SVENDBORG

ABONNEMENT:
UFO-NYT udkommer med 4 numre årligt. Det bestilles ved indbetaling af abonnementsprisen DKr. 157,- for 1989 til giro 9 1177 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.
UFO-NYT kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 50,- (ialt kr. 207,-). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland og lande uden for Skandinavien.

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Postboks 6, 2820 Gentofte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

Tlf. 02 24 17 02
Normal ekspeditionstid: Kl. 18-23.

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOIs opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufo-fænomen forstår vi et himmel-fænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet.**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

LEDER

Noget at se frem til...

Af Ole Henningsen.

I løbet af efteråret 1988 så vi en del presseomtale af astronomers indstilling til begrebet »liv i Universet«. Bl.a. er den danske astronom Richard M. West overbevist om, at der findes liv i universet.

Sådanne udtalelser var knapt så markante tidligere, hvor ufoer oftest var synonymt med rumskibe fra andre kloder.

I dag kan ufo-organisationer forklare langt de fleste ufo-observationer selv med begrænsede ressourcer til efterforskning. Og lad os endnu engang understrege, at SUFOI ser det som sin opgave kritisk at efterforske beretninger om ufoer og at informere om dette komplekse fænomen. Vi forsøger at løse denne opgave så godt, som den sparsomme fritid og de meget begrænsede økonomiske midler nu engang tillader.

Der var engang, hvor der ikke var noget at være i tvivl om: man vidste, at ufoer var rumskibe, og det gjaldt bare om at overbevise alle andre om denne sandhed. Dette kan man læse om i en ny »ufo-historiebog«.

En af SUFOIs gamle bekendte, bibliotekar Willy Wegner, har nemlig i efteråret fået udgivet første bind af to-bindsværket »UfOer over Danmark. Træk af den danske ufo-bevægelses historie 1946-64«. Wegner præsenterede bl.a. sin bog i TV-udsendelsen »Landet Rundt« den 14. december. Indslaget gav nærmest det indtryk, at Willy Wegner var en tidligere ufo-troende, der så hele fortiden i et forklaret lys, og nu som frafaldet nærmest bliver forfulgt af sine gamle kolleger.

Det er også det indtryk, man får fra forskellige interviews i aviserne, selv om det dog visse steder nævnes, at SUFOI seriøst arbejder med indsamling af og forklaring af ufo-rapporter.

Det er naturligvis en smart markedsføring for en bog, men måske lige lovlig smart.

Vi ser frem til at læse anden del af »UFOer over Danmark«, som udkommer i løbet af året. Første del vil blive anmeldt i »UFO-VISION. Årbog for ufo-litteratur 1989«, der færdiggøres i øjeblikket.

Der er også meget andet at se frem til i dette år. TV har taget hul på sin serie om stjernehimlen, og senere på året indvies Tycho Brahe Planetariet i København (se artiklerne i dette nummer) - og så er der kommet rigtig gang i SUFOIs lokalgrupper. Især i Aarhus og København. Der foregår mange spændende aktiviteter i disse grupper, så vi kan kun opfordre alle læsere til at deltage i møderne, ligesom vi håber, at man vil kontakte de lokale repræsentanter, hvis man vil deltage mere aktivt i foreningens arbejde.

God fornøjelse med dette *udvidede* nummer af »UFO-Nyt«.

OBSERVATIONER
Danmark

Af Torben Birkeholm.

Fjerde kvartal af 1988 viser et lidt større antal henvendelser om observationer end den foregående periode. Det hænger sandsynligvis sammen med, at det er en mørkere periode, og at vi fik flere omgange med køligt og klart vejr, inden »den grønne vinter« satte ind.

Oversigt over observationer registreret i perioden 1. oktober til 31. december 1988

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed	Observationssted (postnr. og bynavn)	Antal obs.	Farver	Evt. identificering
15.05.88	14.30 DST	10 min.	2860 Søborg	3	lysegul	
12.06.88	mellem 12.00 og 16.00 DST	10 min.	2740 Skovlunde	1	»lys«	
29.06.88	00.14 DST	3 min.	5700 Svendborg	flere	hvid	
29.08.88	ca. 20.30 DST		3700 Rønne	2	hvid/rød	
09.09.88	03.45 DST	15 min.	ml. 7540 Haderup og 7800 Skive	2	hvid-gullig	
10.09.88	23.25 DST	ca. 5 min.	4500 Nyk. Sjæll.	1	hvid	satellit
17.09.88	02.23 DST	10-15 sek.	3760 Gudhjem	3	hvid/rød/gul	meteor
07.10.88	01.10 DNT	ca. 3 min.	2400 Kbh. NV	1	hvid/rød	fly
09.10.88	06.15 DNT	2 min.	2000 Frederiksb.	1	sølv	
10.10.88	20.15 DNT	10-15 min.	9560 Hadsund	1	hvid/rødlig	fly
11.10.88	14.20 DNT	ca. 5 min.	ml. 2600 Glostrup og 2730 Herlev	1	gullig	
11.10.88	19.40 DNT	ca. 45 sek.	1150 Kbh. K	3		
11.10.88	20.55 DNT		5240 Odense SØ	1	orange/rød	meteor/satellit-underg.
11.10.88	ca. 20.55 DNT	8-10 sek.	5240 Odense SØ	1	rødlig	meteor/satellit-underg.
12.10.88	mellem 17.00 og 19.00 DNT	1-2 min.	3720 Åkirkeby	1	hvid/gul/orange/lyserød/lysegrøn/brun-lilla	
17.10.88	22.45 DNT	3 min.	5000 Odense C	flere		
23.10.88			8670 Låsby	1		
24.10.88	aften		4733 Tappernøje	1		
30.10.88	17.00 DNT	3-4 min.	2720 Vanløse	2	hvid	
14.11.88	01.45 DNT	3-5 sek.	6100 Haderslev	2	rød/grøn/hvid/blå-violet	meteor/satellit-underg.
14.11.88	22.30 DNT	ca. 30 min.	5900 Rudkøbing	24	rødlig	Mars
21.11.88			2000 Frederiksb.	1		
29.11.88	19-tiden DNT	ca. 5 sek.	5600 Fåborg	2	gullig-hvid	
01.12.88	ca. 18.00 DNT	ca. 10 sek.	5600 Fåborg	1	gullig-hvid	
06.12.88	19.17 DNT	2 min.	6000 Kolding	3	hvid	
09.12.88	ca. 20.50 DNT	5 min.	8900 Randers	2	hvid	
12.12.88	20.45 DNT	30 min.	4171 Glumsø	2	hvid, rød	fly
19.12.88	03.20 DNT	ca. 20 min.	9520 Skørping	1	rødlig	

På listen og kortet ses alle de registrerede observationer. De er langtfra alle færdigbehandlede i skrivende øjeblik, men her skal et udvalg omtales nærmere:

Meteorer og satellitdele

På en campingplads ved Gudhjem på Bornholm sad tre personer den 17.09.88 - en stille og klar nat - og betragtede stjernehimlen. Pludselig kl. 02.23 (sommertid) fik de øje på en lysende plet, der kom nordfra mod syd.

Det runde, hvide lys havde en »hale« efter sig, der lyste i rød, gul og hvid. »Halen« var flere gange længere end selve det runde lys foran.

Efter 10-15 sekunder havde lysfænomenet bevæget sig 70-80 grader over himlen, til det gik i opløsning og forsvandt. Observatørerne gættede selv på, at det var en satellit, der gik ind i atmosfæren og brændte op. Men det er også sandsynligt, at det drejer sig om et større meteor.

De samme forklaringsmuligheder kan anvendes på en observation fra 11.10.88, hvor to vidner i Odense uafhængigt af hinanden bemærker et rødligt, hhv. orangerødt lys bevæge sig fra nordvest mod nordøst.

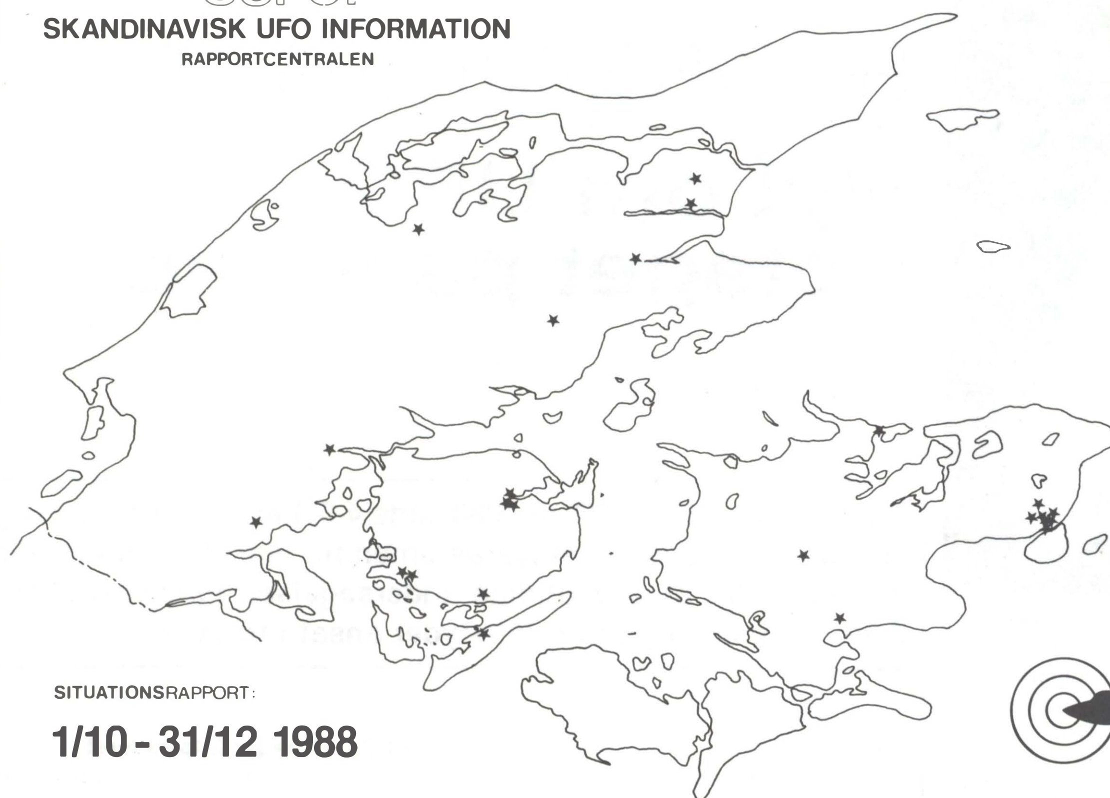
Det ene vidne beskriver dog, at lyset udførte to drej, inden det pludselig forsvandt. Ole J. Knudsen fra SUFOIs alarmcentral har noteret, at det er meget usædvanligt, at et meteor er både langsomt (90 grader på 8-10 sekunder) og »manøvrerer«, men det kan forekomme. Også her har en satellitundergang været inde i billedet.

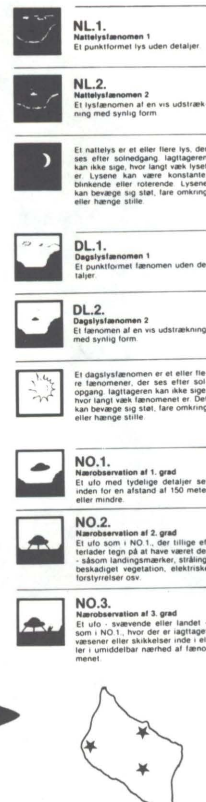
Traktor påvirket af UFO?

Dagen efter – den 12.10.88 – ser en 9-årig dreng noget usædvanligt ved Åkirkeby på Bornholm. Drengen harver en mark for sin far i skumringen (mellem 17 og 19). Mens han kører på traktoren, får han øje på et trekantet lysfænomen i nordøst, ca. 45 grader over horisonten.

Trekantens sider anslår han til ca. 5 cm i

udstrakt arm. Lyset veksler mellem hvid, lysegul og orange. Inden i trekanten ses en lysende og glimtende »ring« i skiftende farver – hvid, lysegul, orange, lyserød og lysegrøn.

Drengen bliver bange et øjeblik, men harver videre. Han vender traktoren og kører tilbage, nu med ryggen til lysfænomenet. Først da han igen vender front mod lyset, ser han igen trekanten, der har skiftet udseende. Den lysende »ring« inden i trekanten er omgivet af lysende punkter med forbindelse til »ringen«.

Drengen bemærker, at traktorens lygter blinker og går ud. Under hans anden tur henimod lysfænomenet, »slukkes« lysfænomenet brat og forsvinder – og så virker lygterne igen. Der er dog ingen problemer med motoren, og det er ikke fastslået, om der *er* en sammenhæng mellem lysfænomenet og de svigtende lygter på traktoren, eller om der er tale om et tilfælde.

Fænomenet observeres sammenlagt i ét til to minutter. Drengen fortæller i øvrigt ikke andre om sin oplevelse før over en måned senere.

Flyvende »Ellert« over Odense?

Indehaveren af en video-forretning i Odense udtaler Fyens Stiftstidende, at han er overbevist om, at der var ufo'er på spil over byen den 17.10.88!

Ved 22.45-tiden begyndte lamperne at blinke, og hele huset rystede svagt, fortæller butiksejeren. Urene på hans videoer gik i stå, og da han tog telefonen, kom der støj- og brummelyde fra den. Det hele varede i ca. tre minutter.

Flere i kvarteret har bekræftet over for indehaveren, at der skete noget underligt, men der var *ikke* noget at se på den disede aftenhimmel.

Forretningsmanden er dog overbevist om, at der var tale om ufo'er, der blev »tiltrukket« af en transformator bag en nærliggende restaurant. Det fremgår ikke, om ufo'et skulle have ladet batterierne op, eller hvad formålet skulle være...

Elforsyningen har dog bekræftet, at der *ikke* var nogen strømafbrydelse i kvarteret. SUFOI har *ikke* færdiggjort en undersøgelse af sagen.

Planet på spil igen

En gårdejer på Langeland sad den 14.11.88 i sin stue. Ved 22.30-tiden fik han øje på et rundt lys med et rødligt skær på himlen. Han fortalte til Fyns Amts Avis/Langelands Avis, at han gik ud for at kigge nærmere på »lyset«.

Gårdejeren beskrev noget, som »7-8 meget lange antenner«, der stak ud i forskellige retninger, og lyset foretog nogle »korte ryk« ind imellem. Lyset var stadig på himlen, da han gik ind igen kl. 23.10, men det havde bevæget sig vestover.

Avisomtalen betød, at gårdejeren nærmest blev ringet ned af andre, der også havde set lysfænomenet. 23 personer kom igennem på telefonen, og de fortalte om næsten enslydende observationer. Flere havde set noget lignende senere på natten, men da SUFOI kontaktede gårdejeren, viste det sig, at der var en naturlig forklaring på sagen – også på de mystiske detaljer!

Planeterne giver ofte anledning til observationer, og det var da også tilfældet her. De »korte ryk« og »antennerne« kan henføres til simple lysbrydningsfænomener i atmosfæren, ligesom den såkaldte autokinetiske effekt – små ufrivillige muskelbevægelser i øjne og nakke, der giver indtryk af bevægelse – kan medvirke til fejltolkninger. Specielt hvis man stirrer på et lyspunkt gennem længere tid.

UFO'er over Fåborg

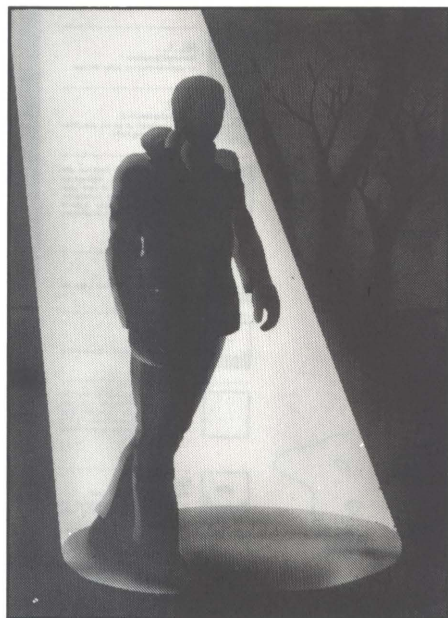
SUFOIs repræsentant i Svendborg, Frank Lerbæk, har set på to observationer fra Fåborg, den 29.11.88 og den 01.12.88. Læs hans artikel andet steds i dette nummer.

Spøgelse eller UFO?

En mulig nærobservation fra den 19.12.88 i Nordjylland, undersøges i øjeblikket nærmere. En mand havde været på besøg hos gode venner, nær Skørping, og snakken var gået til henved tre-tiden om morgenen.

Manden havde få kilometer hjem, og han spadserede i det blæsende, men tørre vejr. Det var mørkt og han skulle igennem en plantage – en vej han ofte var gået. Pludselig blev luften omkring ham rødlig lysende. Samtidig mærkede han en prikken i huden, og hårene på hovedet rejste sig, mens han

følte både kulde og varme. Klokken var da 03.20.

Manden blev temmelig forskrækket, og han turde ikke vende sig og se efter lyskilden, før han var kommet en kilometer længere frem. Da han så tilbage, opdagede han en »cirkel« ved jorden, der lyste i farverne blå, hvid og grøn. Han forlod stedet, mens fænomenet stadig var synligt, og han skønner, at det varede i ca. 20 minutter.

Manden tænkte på fænomenet som en form for spøgeri, og han henvendte sig til Selskabet for Psykisk Forskning. Her foreslog man, at han skulle kontakte SUFOI.

Manden ville gerne fortælle om hændelsen og udpege stedet, men han var så bange, at han ikke selv ønskede at komme derhen. Eventuelle påvirkninger fra højspændingsledninger i nærheden er muligheder der undersøges. Vi vender selvfølgelig tilbage til sagen, når vi har yderligere oplysninger. □

EFTERFORSKNING

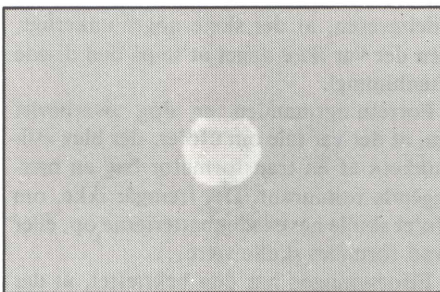
Nyt om UFO optaget på video

Af Torben Birkeholm.

Som omtalt i UFO-NYT nr. 3/88, side 4-5, har SUFOI undersøgt en video-optagelse af et lysfænomen fra juni 1988. Nu foreligger resultatet af de hidtidige undersøgelser, foretaget af SUFOIs egne folk og af en foto-tyder ansat i forsvaret.

Historien

Det hele begyndte søndag den 19. januar 1988. Et ægtepar havde været til familiefest og kørte hjem i bil ad Helsingørmotorvejen fra Hørsholm til Lyngby. De drejede fra motorvejen ad Klampenborgvej og til venstre ad Hjortekærsvej. Hér fik de ca. klokken 02.10 (sommertid) øje på et rundt lys forude, meget lavt.

De kunne ikke bedømme afstanden, men det blågule lys befandt sig i nordlig retning, og parret syntes, at det så underligt ud. Manden, der førte bilen, drejede hurtigt til højre ad Trongårdsvej og standsede bilen. Han var kommet i tanker om sit videokamera, der lå i bagagerummet. Han stillede sig ud på vejen, ved bilens venstre side, og fik på kort tid kameraet klar. Hustruen blev i bilen.

Manden skønner, at der højst gik et minut, fra de fik øje på lysfænomenet, til han begyndte at optage billede og lyd (han talte med sin hustru under optagelsen - kun mandens stemme høres).

Optagelsen varede nøjagtigt to minutter, og SUFOI blev orienteret dagen efter. SUFOIs alarmcentral har fået bekræftet, at der ikke var militær flyaktivitet i området, mens det ikke kunne fastslås, om eventuelle civile fly var på færde.

SUFOI inddrager foto-ekspert

To rapportoptagere indledte undersøgelserne med at interviewe parret og se optagelsen. De første meldinger lød på, at lyset syntes at være tæt på, og at det bevægede sig langsomt med jævn hastighed i østsydøstlig retning, indtil det forsvandt bag nogle træer. Undervejs passerede lyset *bag* en elmast, og lyset blev beskrevet som cirkelrundt, lidt fladt foroven, og det syntes at have et hak i bunden (se foto).

Senere viste det sig dog, at lysfænomenets udseende skyldtes, at kameraets autofocus ikke kunne stille skarpt på lyset, samtidig med at manden flere gange anvendte kameraets zoom. Derfor skiftede lysfænomenet udseende på optagelsen flere gange.

Nogle få steder ses lyset at være i fokus og fremtræder som rundt og afgrænset, men klart mindre end vist på fotografiet, og uden »hak«.

Dette forhold gav anledning til nogle misforståelser, og samtidig var der en række uklare punkter i forbindelse med afstande, vinkelhøjder og kompasretninger. Derfor besøgte én af SUFOIs rapportoptagere stedet senere, i to omgange, ligesom fotografen bidrog med yderligere oplysninger.

Sammen med en serie fotos fra observationsstedet blev de nye oplysninger samlet i en rapport på 40 sider. Rapporten viste, at der stadig var stor usikkerhed om flere forhold, men at der var grundlag for at lave visse beregninger.

Hele rapporten blev efter aftale sendt til Mogens Nielsen-Ferreira, der har stillet sin ekspertise til rådighed. Han er til daglig foto-tyder ved den fly-enhed i Karup, der foretager foto-rekognoscering for forsvaret, og han skulle bl.a. foretage beregninger over lysfænomenets hastighed m.v.

En sky kommer ind i billedet

Mogens Nielsen-Ferreira lagde mærke til, at lyset forsvandt mere end en gang - altså udover det tidspunkt, hvor elmasten kom i vejen. Han mente, at det skyldtes, at lysfænomenet passerede bag en sky på den ellers klare nattehimmel. Meteorologerne har bekræftet, at der var en skyformation i omkring 2.500 fods højde, knap 4 kilometer fra ægteparret. Dette forhold kunne få betydning som mindstemål for afstanden til lysfænomenet.

Foto-tyderen ønskede en højere grad af nøjagtighed for målingerne af kompasretninger og vinkelhøjder til terrængenstande, og der blev derfor arrangeret et besøg på stedet sammen med SUFOIs rapportoptager. Ved hjælp af en tre-tommers astronomisk kikkert med ækvatorialopstilling og horisontalkreds blev der foretaget de nødvendige målinger af retning og vinkelhøjder på elmasten og de trægrupper, som dækkede for lyset, mens det bevægede sig.

Lyd og timing

Derefter opstillede Mogens Nielsen-Ferreira en række enheder, konstanter og variabler, til brug for beregningerne. I den forbindelse gengives her en »timing af video-begivenhederne« på grundlag af billed- og lydoptagelsen:

START	*0 sek.*
»Nu forsvandt den herovre.«	*33 -*
»Ja, ja, dér er den, ja!«	*38 -*
»Hvad søren ér det?«	*45 -*
TELEFONPÆL	*46 -*
SKY	*57 -*
»Det er meget mærkeligt, det dér!«	*69 -*
»Kan du forstå det?«	*73 -*
»Hvad er det dog?«	*94 -*
»Det er da ingen flyvemaskine!«	*95 -*
»Men det kan jeg...«	*108 -*
FØRSTE TRÆGRUPPE	*111 -*
»Så, nu kan jeg ikke mere... Jo, dér kommer den, dér!«	*115 -*
ANDEN TRÆGRUPPE/STOP	*120 -*

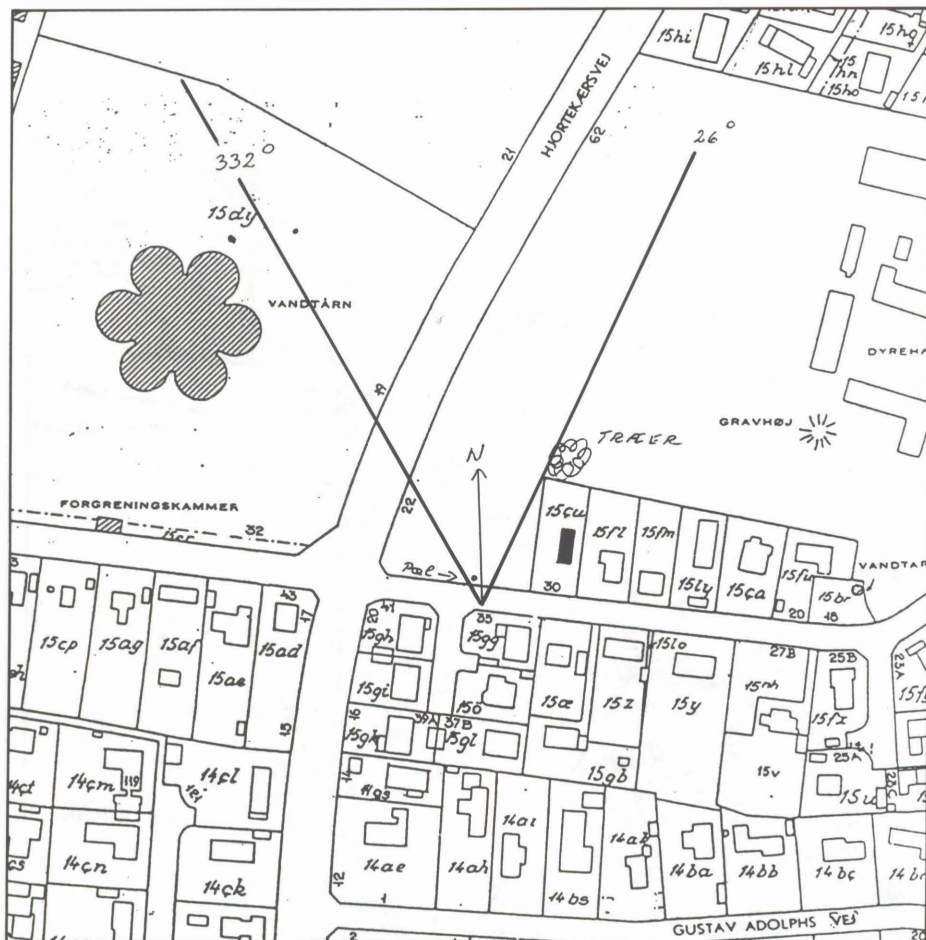
Det ses heraf, at der gik *11 sekunder* fra lyset forsvandt bag elmasten, og til det nåede skyen, mens der gik *65 sekunder* fra elmasten til den første trægruppe. Disse to tider indgår som konstanter i beregningerne.

Hastigheder

På optagelsen kan måles nogle vinkelhastigheder. F.eks. måles vinklen fra elmasten til den første trægruppe, og denne størrelse samt tiden angiver vinkelhastigheden. Men da man ikke kender lysfænomenets sande kurs, kan den sande hastighed ikke måles. Lyset *kan* bevæge sig vinkelret i forhold til observatøren, men det mest sandsynlige er, at lyset bevægede sig »skråt« fra venstre mod højre. Så bliver den tilbagelagte distance større, og den sande hastighed dermed også større - og altså større end vinkelhastigheden.

Desuden er afstanden afgørende. F.eks. vil den dobbelte afstand - stadigvæk vinkelret i forhold til observatøren - give den dobbelte hastighed.

For at illustrere, at de forskellige variabler påvirker hinanden, gengives her tre af de beregningseksempler, som Mogens Nielsen-Ferreira har lavet:

Her ses stedet på Trongårdsvej, hvor manden befandt sig, da han optog videofilmen. Elmasten (»pæl«) er indtegnet lidt til venstre for pilen, der angiver nord.

Eksempel 1:

Horisontal vinkel elmast-træer	*23 grader*
Obj. horisontale vinkelhastighed	*21 gr./sek.*
Total videooptagelse over	*42 grader*
Start video i retning	*336 grader*
Stop video i retning	*19 grader*
Elmast i retning	*350 grader*
Sky i retning	*353 grader*
Horisontal vinkel elmast-sky (to decimaler)	*3,85 grader*
Skyhøjde	*2.500 fod*
Afstand til sky	*3,99 km*
Længde af median	*3,95 km*
Obj. min. tilbagelagte dist. (mast-træer)	*1,6 km*
Obj. min. absolutte hastighed	*88 km/t*
Vinkel fra ⊥ på median (off)	*0 grader*

Eksempel 2:

Horisontal vinkel elmast-træer	*29 grader*
Obj. horisontale vinkelhastighed	*26 gr./sek.*
Total videooptagelse over	*53 grader*
Start video i retning	*332 grader*
Stop video i retning	*26 grader*
Elmast i retning	*350 grader*
Sky i retning	*354 grader*
Horisontal vinkel elmast-sky (to decimaler)	*4,76 grader*
Skyhøjde	*2.500 fod*
Afstand til sky	*3,99 km*
Længde af median	*3,93 km*
Obj. min. tilbagelagte dist. (mast-træer)	*2,03 km*
Obj. min. absolutte hastighed	*112 km/t*
Vinkel fra ⊥ på median (off)	*0 grader*

Eksempel 3:

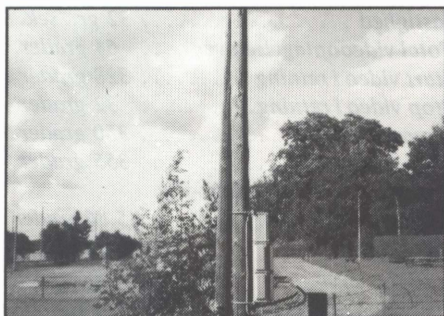
Horisontal vinkel elmast-træer	*35 grader*
Obj. horisontale vinkelhastighed	*32 gr./sek.*
Total videooptagelse over	*64 grader*
Start video i retning	*328 grader*
Stop video i retning	*32 grader*
Elmast i retning	*350 grader*
Sky i retning	*355 grader*
Horisontal vinkel elmast-sky (to decimaler)	*5,86 grader*
Skyhøjde	*2.500 fod*
Afstand til sky	*3,99 km*
Længde af median	*3,9 km*
Obj. min. tilbagelagte dist. (mast-træer)	*2,45 km*
Obj. min. absolutte hastighed	*135 km/t*
Vinkel fra ⊥ på median (off)	*0 grader*

→

Kort over området ved Lyngby, hvor en mand optog et lysfænomen på video. De to vinkelretninger angiver start og stop af video-optagelsen, som gengivet i beregningseksempel 2. Retningen og afstanden til skyen er angivet derimellem.

De indrammede størrelser angiver variablerne, som kan ændres i de viste beregninger. Som det ses, er kun den første af dem ændret (23, 29 og 35 grader), idet der er målt en vinkel på 29 grader, med en anslået usikkerhed på plus/minus 6 grader. Denne usikkerhed giver en beregnet absolut/»sand« hastighed på hhv. 88 km/t, 112 km/t og 135 km/t.

Her ses den elmast, som lysfænomenet bevægede sig bagom under optagelsen. Til højre ses første trægruppe og en del af anden trægruppe (se skemaet »timing af video-begivenhederne«).

Hvis man antager, at lysfænomenet er dobbelt så langt væk som skyen, og vi i øvrigt tager udgangspunkt i eksempel 2, vil hastigheden blive 224 km/t i stedet for 112 km/t.

Et fly?

Der er selvfølgelig en række andre mulige eksempler at regne igennem - og det har Mogens Nielsen-Ferreira da også gjort - men med de anvendte forudsætninger nås et resultat, der viser, at hastigheden meget vel kan passe på et let fly. Samtidig kan en refleks fra noget på jorden selvfølgelig fastslås at være meget lidt sandsynlig.

Militær fly-aktivitet blev udelukket kort efter optagelsen, mens det ikke har været muligt at få en endelig af- eller bekræftelse på evt. civil fly-aktivitet. Der er normalt ikke megen civil lufttrafik på det sene tidspunkt, men det er på ingen måde udelukket.

Indtil videre må vi antage, at et lille fly *kan* være årsag til det video-optagede lysfænomen. □

Udflugt til PLANET-STIEN i Lemvig

SUFOI arrangerer fælles udflugt ad Planet-stien i Lemvig med guide

lørdag d. 27. maj 1989.

Reservér allerede nu datoen for en udflugt sammen med UFO-gruppen, familien og vennerne.
- Alle er velkomne.

Kl. 10.30:
Rundvisning på Lemvig Museum (introduktion til planet-stien og Thøger Larsens astronomiske arbejde).
Derefter spadseretur »ud i solsystemet« ad planetstien.

Kl. 12.30:
Medbragt frokost mellem Saturn og Uranus.

Kl. 13.00:
Fortsat spadseretur til sol-systemets yderste planeter. Herfra fælles transport tilbage til Lemvig Museum.

Adresse:
Lemvig Museum, Vestergade 44, 7620 Lemvig.

Beklædning:
Efter årstiden og vejrudsigten.
Husk gode travesko (12 kilometer fra Solen til Pluto!)
Bemærk, at turen kan aflyses i tilfælde af meget dårligt vejr.
Lette regnbyger kræver blot let regntøj!

Økonomi:
Transport til og fra Lemvig samt fortæring for egen regning.
Medbring selv frokost.
Entré til museet: 5,- kr. pr. person.
Fælles transport fra Pluto til museet, svarende til en busbillet (afhængig af deltagerantallet).

Tilmelding:
Med oplysning om antal deltagere senest den 16.5.1989 til:
SUFOI, postboks 6, 2820 Gentofte, eller tlf. 06 80 13 15, 08 14 70 97 eller 06 99 92 39.

PLANET-STIEN i Lemvig er et enestående anlæg. Der er tale om en præcis gengivelse af solsystemet og dets planeter i skala 1:1 milliard!

(Læs mere om Planet-stien i UFO-NYT 2/87 og 3/87).

DANSK OBSERVATION

UFO-sværme over Fyn?

Af Frank Lerbæk.

Ved 19-tiden den 29. november 1988 står Ole J. R. Thürmer i Fåborg og kigger på himlen fra sit tagvindue, da der pludselig kommer 3 lys i V-formation og passerer himmelbuen i løbet af kun 4-5 sekunder...!
Et par dage efter ser Ole Thürmer næsten det samme igen. Men denne gang med mange flere objekter...

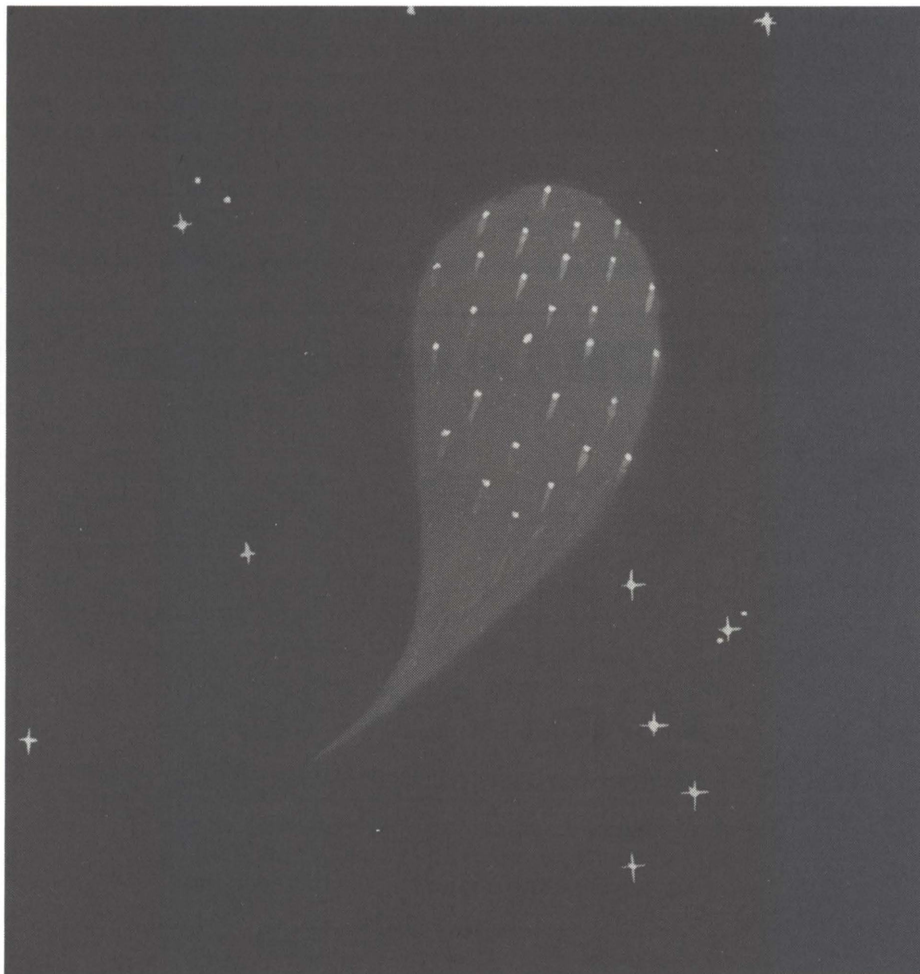
Første observation:
Tirsdag aften den 29. november, ca. kl. 19, står jeg og betragter den østlige himmel fra mit tagvindue (lysåbning: 60 × 74 cm), der vender mod øst-sydøst, i hvad jeg kalder observatoriet »Uranienborg«, da der pludselig fra retningen nord-nordøst kommer 3 lys af styrke som stjerner (svagere end Jupiter og Mars, som jeg netop ser på) i V-formation og passerer synsfeltet i løbet af 4-5 sekunder, hvorefter den nærmeste, umiddelbart efter passagen, drejer til venstre (mod Bjørnø) og de andre fortsætter i deres bane mod sydvest, og samtlige forsvinder i disen på den sydlige himmel.

*Det virkede, som om det samlede baneforløb var en svag bue drejet i østlig retning. Observationen dækkede ca. 90–100° af himmelbuen. Under og umiddelbart efter passagen hørtes **ingen** lyd. Først ca. 1-2 minutter efter hørtes jet-støj af lavtflyvende jagere i vestlig retning.*

I øvrigt henviser jeg til følgende rapport fra torsdag den 1. december 1988 kl. ca. 18.00.

Ang. andre vidner, har min datters veninde (15 år) ved ca. samme tidspunkt set tilsvarende fænomen, men hun mener, at det var i nordvestlig retning.

Det fremgår i øvrigt af rapporten, at objekterne var gullig-hvide, at der ikke var farveændringer og at lyset var konstant. Objekterne foretog heller ikke hastighedsændringer. Vejrforholdene var gode: klart, tørt og let vind. – Men nu til den næste observation:

Sådan forestiller vor tegner sig, det må have set ud, da de 20-30 objekter steg op fra horisonten og fløj over himmelbuen i løbet af få sekunder. Tegning: Stefan Harboe Andersen.

Anden observation:
Torsdag den 1. december 1988 kl. ca. 18.00 står jeg atter i mit østvendte tagvindue og betragter Jupiter og Mars. Der er spredte skytotter og skybasis på 400-500 meter med helt klar himmel imellem skyerne. Rutemaskinen fra Kastrup til Sønderborg passerer i lav højde mod sydøst med blinkende røde og hvide lys, retning sydvest.

Idet jeg vender mig og ser mod nordøst, ses en mængde hvide lys, størrelse som stjerner, i stor fart stige op fra horisonten, passere i en stor klynge i voldsom hastighed lige øst for zenith og derefter forsvinde i sydlig retning over Bjørnø.

Antallet af objekter anslås til mellem 20 og 30. Passagen varer højst 10 sekunder, og er total lydløs. Observationen ses over mindst 150–160° af himmelbuen, og objekterne skønnes at befinde sig i stor højde over de spredte skyer.

Jeg bliver stående, og ca. 1 minut efter gentager fænomenet sig, dog er der denne gang kun mellem 5 og 10 objekter i »sværmen«. Retning og bane er den samme som før. Først flere minutter efter høres der jetlarm fra sydvestlig retning fra jagere, der er på natøvelse. Disse høres flere gange inden for ca. en halv time.

→

Observatørens baggrund

Da observatøren gennem mange år, i utallige timer, har stået i sit tagvindue og betragtet nattehimlen, uden til dato at have set noget, der kunne minde om UFO'er, er han naturligvis meget forundret over sine observationer, hvorfor han i det følgende ønsker at redegøre nærmere for sin baggrund for at kunne betegnes som en erfaren observatør.

– Undertegnede har ca. 60 års erfaring i betragtning og observation af fly, skyformationer, nordlys, lyn, meteorer, og i de senere år satellitter.

Interessen for flyvning og fly startede allerede i 5-årsalderen. Så jeg har »gjort udviklingen med« siden 1928-29, trediverne, krigen og besættelsen, og hele tiden derefter. UFO-problemet har interesseret mig siden 1947, og jeg har læst, hvad der har været mig tilgængeligt lige siden. Men – indtil de 2 ovennævnte rapporters beskrivelse af observationerne den 29/11 88 og 1/12 88 – har jeg ikke oplevet noget, der så markant adskiller sig fra fænomener, der **kunne** *have en »naturlig« forklaring. Da mine tidligere gjorte observationer i 50'erne og senere evt. kunne forklares med meteorer (der godt nok opførte sig lidt usædvanligt!) har jeg ikke foretaget mig noget, ud over at huske dem, hvilket jeg til gengæld gør i alle detailler.*

Jeg skal derfor forsøge en nærmere analyse af de to rapporterede observationer. Vel vidende, at det i mørke kan være uhyre vanskeligt at bestemme højde og dermed hastighed, kan jeg dog ihvertfald fastslå at:

1) *Højden var over 500 meter over jorden, idet den type skyer, der var på det pågældende tidspunkt, normalt ligger i 400-500 meter. Hvis vi forudsætter en flyvehøjde på ca. 1000 meter, ville bevægelseshastigheden være noget mere end de ca. 900–1000 km i timen som kendte jetjagere i dag præsterer under øvelser over Danmark. Forudsat den nævnte flyvehøjde, ville mellem 20 og 30 jagere forårsage en voldsom larm, som ville ramme jordoverfladen øjeblikkelig.*

2) *Hvis vi derimod forudsætter en flyvehøjde på 8.000–10.000 meter, ville bevægelseshastigheden, således som observeret, sandsynligvis ligge i størrelsesordenen 10.000 km/t. Alligevel ville der fremkomme en betragtelig larm, samtidig med de to velkendte lydmurs-brag, der i øvrigt ville smadre en del vinduer, i betragtning af »flyenes« antal (20–30).*

3) *Der sås ingen, absolut ingen, vingelys (rødt-grønt), som normalt i fredstid føres af jagere under øvelse. Ole J. Knudsen (SUFOIs Alarmcentral) hævder ganske vist, at dette kan snyde, men da der var så mange objekter i »feltet«, måtte* **nogle** *lanterner have været synlige.*

4) *Hvad der ydermere tyder på stor højde under passagen er selve tilsynekomsten på den nordøstlige himmel, hvor lysene steg med stor hastighed i lodret plan set fra observatørens position, og da luften mellem skyerne var meget klar (alle stjerner stod skarpt definerede) var der sigt på meget lang afstand. På den sydlige himmel befandt der sig derimod en skyfront.*

5) *Den i beskrivelsen omtalte jet-larm kom først (fra vest) mere end 2-3 minutter efter den sidste »bølge« af objekter var passeret, og kunne således ikke skrive sig for det observerede.*

Min første tanke var, at luftvåbnet måske havde sendt nogen på udkig efter at have set »noget« på radaren. En telefonopringning til Flyvestation Skrydstrup dagen efter bragte ingen klarhed. Man havde ikke rapporter om radar-observationer fra de to dage 29/11 og 1/12 88. Man hævdede godt nok, at tyskerne havde en øvelse i gang omkring de dage, og at de også kunne tænkes at overflyve dansk område i den forbindelse. Da jeg dertil sagde, at det ville være lidt usædvanligt at de fløj 20-30 fly så tæt på hinanden efter mørkets frembrud, sagde man, at det ikke var helt utænkeligt. Men at tyskerne allerede skulle råde over super-soniske jagere, der samtidig er helt lydløse, det finder jeg mere end tvivlsomt!

Umiddelbart efter lysenes forsvinden over den sydlige horisont sås i tværgående retning, lavt, altså fra vest mod øst, noget der lignede et meteor, der blusser op og forsvinder igen inden for ét sekund, kraftigere lysende end objekterne, der havde konstant lysstyrke under hele passagen.

6) *I rapportskemaet spørges der om de evt. psykologiske virkninger under og efter observationen. Det er klart, at når man i ca. 40 år har ventet på at være vidne til et fænomen, der har optaget sindene over hele verden i de mange år, må man føle en vis betagelse, når det endelig lykkes. Men der var ikke på noget tidspunkt nogen følelse af hverken angst eller panik, men nok en ærgrelse over, at der ikke var andre tilstede, der kunne bekræfte at oplevelsen var reel, eller at man havde haft mulighed for at registrere den visuelt, evt. på video, men dertil var lysstyrken nok heller ikke kraftig nok. Den store hastighed gjorde det også umuligt at bruge prismekikkert, som jeg ellers havde ved hånden.*

Kommentar:

Når ovenstående beretning har haft min specielle interesse, skyldes det, at jeg helt tilbage i 1959 har haft 2 lignende observationer. Dengang – ved den første observation – var der dog kun 2 objekter, og ca. en uge senere, ved den anden observation, kom objekterne enkeltvis fra forskellige retninger. Ved den sidste lejlighed havde jeg endda 2 vidner. – Ingen har nogensinde kunnet fortælle os, hvad det var vi så i '59, og jeg har desværre ikke set noget tilsvarende siden. UFO'erne er fremdeles ikke blot mystiske og uforklarlige, men så sandelig også uberegnelige.

Vi giver nu læserne en chance for at komme med en konklusion på Ole Thürmers beretning. – Mener du at have en god forklaring på de 2 observationer fra Fåborg, så skriv til: **SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.**

Vi glæder os til at bringe dit indlæg.

Medlemsmøder

Er du interesseret i at deltage i et medlemsmøde? Så kontakt SUFOIs lokale repræsentant. Adressen står på side 3.

UFOLOGI

Focus på bortførelser

Af Thomas E. Bullard.

Findes der virkelig mennesker, som har været bortført af et UFO? Eller er bortførelserne subjektive oplevelser og drømme? Disse spørgsmål belyser Dr. phil. Thomas E. Bullard i denne artikel.

Når man har læst en del ufo-bortførelsesberetninger, vil man hurtigt finde ud af, at de egentlig har en del fællestræk. Bortførelserne kan ikke alle betragtes som ærterne i en ufologisk bælg, selv om beretningerne ligner hinanden meget mere, end vi burde forvente.

Disse ligheder blev for nylig gjort til genstand for en undersøgelse, som det amerikanske Fund for UFO Research (Fonden for UFO-forskning) finansierede. Formålet med denne undersøgelse var at foretage en sammenlignende analyse af de omkring 300 tilfælde, der er omtalt i litteraturen, og så se, hvor disse beretninger var ens, og hvor de var forskellige.

Det viste sig, at der var overraskende mange ligheder. Så mange slående ting blev gentaget så ofte, at det så ud, som om bortførelsesberetningerne beskrev den samme hændelse igen og igen.

En konklusion trådte hurtigt frem: Bortførelserne udgjorde et fænomen, der var for sammenhængende til, at det kunne forklares som en tilfældighed, en tilfældig spøg eller slet og ret fantasi.

Det er lettere at finde ud af, hvad bortførelserne ikke er, end hvad de er. Og her er så problemet: Der findes i hundredvis af beretninger fra de seneste 20 år. De kommer fra mange lande og fra mennesker fra alle samfundslag. Hvordan kan de observerede ligheder være mulige?

I denne undersøgelse gør udsagnenes natur et allerede meget kompliceret spørgsmål endnu vanskeligere. Det, det her drejer sig om, er den nøgne tekst og ikke den aktuelle bortførelse. Alt, hvad der skal bruges, må findes i denne tekst, da det hverken er muligt at krydsforhøre et levende vidne, søge efter fysiske beviser eller tage hensyn til de følelser, der ligger bag beretningen. Alle konklusioner må drages ud fra teksterne.

> Dr. phil. Thomas E. Bullard er folklorist med speciale i »ufotro«. Hans doktordisputats fra 1982, som han forsvarede på Indiana University, havde titlen: ***»Mysteries in the Eye of the Beholder: UFOs and Their Correlates as a Folkloric Theme Past and Present«.***
> Han er også forfatter og har senest fået udgivet bogen ***Comparative Analysis of UFO Abduction Reports*** (1987).

Når man er handicappet af disse begrænsninger, er det ikke muligt at finde et endeligt svar. Tre mulige løsninger dukker dog op – tre hypoteser, som måske kan forklare bortførelsesberetningernes bemærkelsesværdige indhold:

1) *Bortførelsesrapporterne er beretninger om virkelige hændelser.* Rapporterne er så enslydende, fordi de forskellige vidner beskriver den samme slags objektive hændelser.

2) *Bortførelsesrapporterne er beretninger om subjektive oplevelser.* Oplevelserne er psykiske, selv om de af den grund ikke er mindre levende, og vidnet er meget overbevisende i sin tro. Men forskellige mennesker kan kun komme med enslydende beretninger, hvis det psykiske grundlag er fælles for alle mennesker eller universelt – et mentalt indhold med træk, der er fælles for mange forskellige personer mange forskellige steder.

3) *Bortførelsesrapporterne er kort og godt historier.* Lighederne i beretningerne skyldes den kulturelle tradition. Folk erfarer, hvordan en bortførelse bør være ud fra en andens rapport og gentager så med få ændringer beretningen som deres egen, eller fornemmer, forstår og udtrykker en aktuel oplevelse, der er en følge af forventninger, udløst af tidligere rapporter. Påvirkningerne fører til en bevidst eller ubevidst efterligning.

Hvis teksterne ikke kan hjælpe os med at finde en vinder fra denne liste, giver de i det mindste et fingerpeg for og imod disse forklaringer. I det følgende skal vi se nærmere på de stærke og svage punkter i hver hypotese.

Bortførelserne er virkelige hændelser

De stærkeste argumenter kommer fra de mennesker, der påstår, at bortførelsesoplevelsen var lige så overbevisende som enhver anden virkelig hændelse. Disse mennesker repræsenterer et bredt udsnit af befolkningen, og blandt dem er en hel del mennesker med et ret godt omdømme. Psykologiske undersøgelser viser ingen tegn på mentale sygdomme. I andre tilfælde ville disse menneskers udsagn være troværdige nok til, at en domstol ville sætte dig eller mig i fængsel.

I nogle tilfælde er flere mennesker ofre for den samme bortførelse, og så fortæller hver enkelt person sædvanligvis om den samme hændelse – en virkelig god praktisk definition på objektivitet.

Mange forskellige forskeres undersøgelser har ikke frembragt et overbevisende bevis på, at der er forskelle i rapporternes indhold. Siden Hill-sagen (se f.eks. UFO-NYT nr. 6/81) er der blevet gjort forsøg med hypnose for at afdække det kortvarige hukommelsestab, som mange vidner har haft. Men selv blandt ufologer er der megen skepsis over for denne metode. En person, der er under hypnose, kan enten med forsæt eller af uvidenhed fra hypnotisørens side bringes til at fortælle en hvilken som helst opdigtet historie, så tvivlen er retfærdig.

Der er dog kun meget få forskelle på de beretninger, der er vilkårligt indsamlet, og dem, der er indsamlet af hypnotisører. Dette taler imod, at hypnosen er årsagen til bortførelsesberetningerne.

Opstiller man bortførelsesberetningerne i kronologisk orden efter hvilken dato, bortførelsen fandt sted, viser de samme karakteristiske træk sig at være konstante. De meget omtalte tilfælde, såsom Hill-, Pascagoula- og Walton-sagen, viste sig kun at have en meget lille indvirkning på de efterfølgende rapporter. Sådanne historiske overensstemmelser er kendetegnende for virkelige hændelser, der hverken har udviklet sig ved at gå fra mund til mund eller fra mytologien.

Rapporterne beskriver et møde med fremmede væsener, der mod personens vilje tager ham eller hende med om bord i et ikke helt almindeligt fartøj, hvor der fore-

tages nogle bizarre medicinske undersøgelser.

En hel serie af hændelser følger hinanden i en ganske bestemt rækkefølge, som er karakteristisk for fremmede, der forsøger at fange og studere et menneske. Først sniger ufoet sig ind på offeret, der så langsomt mister sine kræfter og kontrollen over sine egne tanker, mens væsenerne synes at undertrykke offerets vilje. Når så undersøgelsen begynder, følger den tilsyneladende også nogle ganske bestemte retningslinjer fra generelle til specifikke undersøgelser, fra undersøgelser af den ydre anatomi til ganske nøjagtige undersøgelser, der fokuserer på forplantnings- og nervesystemet.

Bortførelsesrapporterne følger med en overraskende nøjagtighed et sammensat mønster. Selve beretningen kan indeholde op til otte dele: tilfangetagelse, undersøgelse, samtale, rundrejse, rejse til en anden verden, teofani (en guddoms tilsynekomst), returnering og eftervirkninger. Det er dog kun meget få bortførelser, der indeholder dem alle. Nogle af delene, såsom teofani, er meget sjælden. Hver gang en beretning indeholder mere end en del, følger disse dele det omtalte mønster i 163 ud af 193 tilfælde, eller 84%.

Selve tilfangetagelsen består så igen af fire dele: når ufoet dukker op, når det skifter farve i den fysiske verden, når vidnet mister bevidstheden og kontrollen over sit legeme, og når væsenerne endelig tager offeret om bord. »Ombordtagelsen« består så igen af op til otte elementer.

Beretninger om tilfange- og ombordtagelse udgør ca. 75% af alle tilfælde. Otte tilfælde drejer sig om undersøgelsen og fire om returneringen, og i omkring 66% af disse rapporter kommer de enkelte elementer i den »korrekte« rækkefølge.

Det, der har størst betydning ved denne rækkefølge, er dens vilkårlighed. Intet logisk i beretningerne tvinger undersøgelsen til at komme før samtalen. Der er intet krav, der låser fortællerne til denne rækkefølge. Alligevel er rækkefølgen den samme igen og igen, som hvis vidnerne kom med en ærlig beretning om en virkelig hændelse.

Også mellem de detaljer, der beskrives i rapporterne, er der en utrolig lighed. Fartøjet er almindeligvis en diskos. Indvendig er der et kuplet, rundt rum oplyst af diffuse lys. Der er køligt, og luften er svær at indånde. Væsnerne er ofte små humanoider med store hoveder, enorme øjne, små munde og ører, uudviklede næser og hårløs, grålig hud.

En fornemmelse af et tidstab, en fornemmelse af at flyde og en følelse af velvære skiftende til en følelse af angst dukker op igen og igen i beskrivelserne.

Ved undersøgelserne føres et øjelignende apparat hen over vidnet, og en berøring af panden kan afhjælpe smerte. Disse detaljer og mange flere gentages så ofte, at de optræder som konstanter i bortførelsesberetningerne.

Tilbagevendende detaljer støtter objektiviteten, især når de er så velkendte som tidstabs-fænomenet. Man kender til dette fænomen, hvis man har læst lektier og læst om Hill-sagen. Andre detaljer er noget mere forvirrende, da de ikke er så alment kendte; men alligevel dukker de op igen og igen.

»Dør-hukommelsestab«, der opstår, når vidnet træder ind i eller ud af fartøjet. Enten mister de kortvarigt bevidstheden, eller også husker de intet af det, der er sket under tidstabet. Meget få lægger mærke til den form for hukommelsestab i rapporterne – der er egentlig ingen grund til, at det dukker op i beretningerne – men alligevel dukker »dør-hukommelsestab» op i rigtig mange rapporter.

Interiørets kulde, væsenernes aversion mod at vidnerne ser på dem, og en fornemmelse af dehydrering efter bortførelsen, er andre detaljer, der, selv om de ikke optræder så tit, alligevel er så almindelige, at de synes særegne for en virkelig hændelse.

Eftervirkningerne er lidt af et problem for forskerne, da de på en måde giver en fysisk bekræftelse på bortførelsesberetningerne. De bortførte fortæller om solskoldning, øjenskader, mavebesvær og sår som umiddelbare resultater af hændelsen. I løbet af et par uger følger så angst og mareridt, som om der dukker noget op fra underbevidstheden. Her dukker en symmetri af årsag-og-virkning op. For hver eftervirkning er sædvanligvis forårsaget af et eller andet, der fandt sted under bortførelsen, selv om vidnerne intet husker før længe efter, at de har bemærket følgerne. Flere af eftervirkningerne kan i teorien tillægges nogle få årsager, såsom ultraviolet stråling og mikrobølger, hvilket tyder på, at det er fysiske begivenheder, der må ligge bag disse hændelser.

Det mest overbevisende for en objektiv hændelse er ikke en lang liste med individuelle punkter, men derimod et bredt udsnit af bortførelsesberetninger. Med dette højere perspektiv i tankerne, må man overveje betydningen af det mønster og formål, der kan findes i rapporterne. I disse rapporter kan vi finde mange små brikker til det puslespil, der kan udgøre et endeligt bevis. Disse små brikker kommer fra alle egne af Jorden hver med deres lille del af det samme budskab.

En del af sporene kommer fra væsnerne. De kan ikke lide at blive set på, og de nægter at fortælle vidnerne ret meget om dem selv; eller rettere, de fylder vidnerne med løgne og misinformation.

Når væsnerne så spår om fremtiden, slår profetierne fejl. I budskaberne fortælles der ofte om åbenbaring og frelse, men hvornår det skal finde sted, fortælles der intet om. Denne frelse kræver ikke kun hjælp fra væsnerne, for vidnet må også forbedre sig, ændre sig eller hjælpe væsnerne. Pålagt dette vigtige hverv, hvordan kan vidnerne så nægte væsnerne at foretage en undersøgelse eller være til besvær ved bortførelsen?

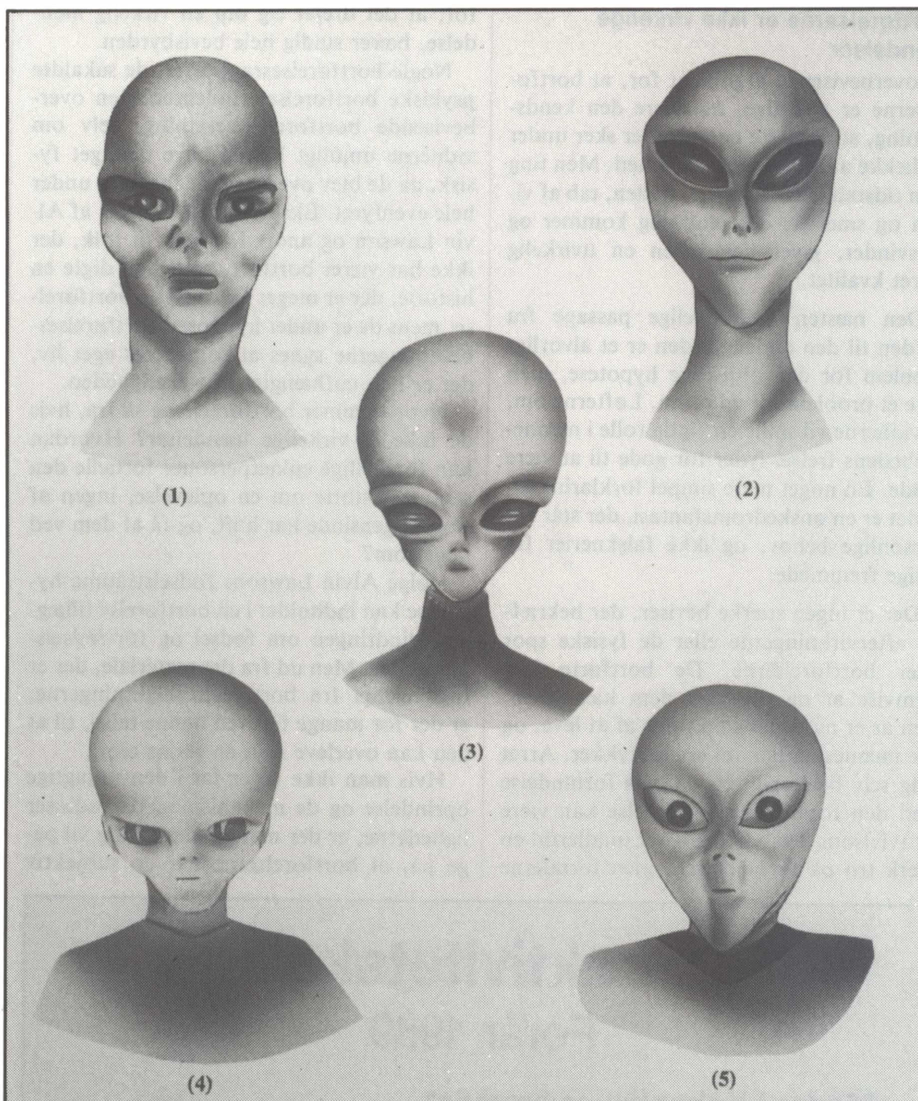
Der sker også en karakteristisk ændring i væsnernes adfærd mellem begyndelsen og afslutningen af bortførelsen. I starten er de målrettede og utålmodige, men lige så snart undersøgelsen er afsluttet, slapper de af og bliver meget venlige. Deres handlinger ser ud, som om de skal give vidnerne et positivt indtryk, hvilket de som regel har held med. På trods af alle de lidelser, smerter, frygt og angst, oplevelsen har givet vidnerne, er mange af dem fornøjede ved mødet.

Dette er en meget heldig indstilling, da væsnerne sjældent er færdige med vidnet efter blot én bortførelse. De lover ofte at vende tilbage, men holder normalt ikke, hvad de lover. Et lille apparat, implanteret i vidnernes hoveder under undersøgelsen, kan måske overflødiggøre de følgende bortførelser og overføre de oplysninger, der interesserer væsnerne.

I mange tilfælde ser det ud, som om væsnerne har andre hensigter end en venlig snak for gammelt venskabs skyld. Vidner lægger ofte mærke til, at væsnerne er venlige i tale og opførsel, men høfligheden er overfladisk. Under overfladen er der en koldblodig og uanfægtet ligegyldighed over for mennesker og deres følelser. Deres venlighed er ikke andet end en charmeoffensiv, og alt tyder på, at de har noget at skjule.

De fleste ufologers forklaring på bortførelserne er: videnskabelige undersøgelser. For når alt kommer til alt, ville vi gøre akkurat det samme, hvis vi besøgte en anden planet. Hvad kan bruges som argument mod dette forslag? De 300 rapporter, der er grundlaget for denne artikel, repræsenterer kun toppen af isbjerget. Der er kun få forskere, der beskæftiger sig med den slags sager, og adskillige bortførte har fortalt om tilfælde, hvor folk fra hele boligkvarterer stod i kø uden for et fartøj og ventede på, at det skulle blive deres tur. Med den størrelse ser bortførelsesprogrammet snarere ud til at være et industriprojekt end videnskabelig forskning.

Målet med bortførelserne ser ud til at være undersøgelser, men hvis formålet ikke er videnskabeligt, hvad ønsker væsnerne så i virkeligheden? Undersøgelserne mangler helt den simple nysgerrigheds upartiskhed. De overser mange af kroppens vigtige systemer og koncentrerer sig om forplantnings- og nervesystemet.

Et galleri over de mest berømte humanoider, som de så ud ifølge: 1) Betty og Barney Hill, 2) Whitley Streiber, 3) »Kathie Davis«, 4) Travis Walton, 5) Betty Andreasson.

Hvis implantering er forklaringen på interessen for hoved og rygrad, hvad er så forklaringen på interessen for forplantningssystemet. Sæd fra mænd og æg taget fra kvinders bughule med en uhyggelig nål og vævsprøver skal måske bruges til kloning. Andre vidnesbyrd peger i retning af en interesse for reproduktion: For det første er hovedparten af vidnerne unge mennesker. Meget få har haft deres første oplevelse, efter at de er fyldt 30 år; og for det andet afviser væsnerne i mange tilfælde ældre og ufrugtbare personer som ubrugelige.

Forsøger væsnerne at genskabe mennesker? Nogle vidner har fået det indtryk af væsnerne, at de vil blande den menneskelige race med den fremmede, eller at væsnerne har vanskeligheder med forplantningen og derfor har behov for at forny deres race. En god forklaring på deres anstrengelser er at finde i den almene teori om en døende planet, som går igen i mange bortførelsesberetninger. Til tider indrømmer væsnerne, at deres planet er døende eller blevet ufrugtbar som følge af naturlige eller selvskabte katastrofer.

Væsnerne er blege og ser syge ud, og de, der har besøgt den anden verden, fortæller om en planet med en hærget og trøstesløs overflade, en svag sol eller disede omgivelser med en syg vegetation eller et underjordisk sted. Det ser ud, som om det er hårde tider for de fremmede. Måske er de kommet til Jorden i deres søgen, og her har de så fundet ud af, at menneskene kan være dem en hjælp i deres forsøg på at overleve.

Alt dette er kun en slags litterær kritik, et forsøg på at forme forskellige detaljer i en hypotetisk enhed. For at få fornuft i forskellige dele af beretningerne, må man foretage mange antagelser og forenkle beviset, men en brugbar konklusion træder dog frem: Mange spor af alle slags fra mange forskellige rapporter løber sammen i en generel forklaring. Forskellige dele fra beretningerne griber ind i hinanden og giver den samme mening. Meget få vidner ville have så megen forudviden, at de kunne berette om noget så kompliceret, og intet psykologisk fænomen giver et så mangesidet billede af fremmede fra en døende planet til så mange enkeltpersoner. *Virkelighed* er den bedste forklaring på dette forenede billede af formål og hensigt.

→

Bortførelserne er ikke virkelige hændelser

Et overbevisende argument for, at bortførelserne er virkelige, må være den kendsgerning, at de fleste bortførelser sker under et dække af reduceret bevidsthed. Men ting som tidstab, søvngængeri, flyden, tab af viljen og smerter, der pludselig kommer og forsvinder, giver hændelsen en uvirkelig sløret kvalitet.

Den næsten øjeblikkelige passage fra Jorden til den anden verden er et alvorligt problem for den objektive hypotese, men ikke et problem for en drøm. Løfterne om, at vidnerne vil spille en vigtig rolle i menneskehedens frelse, lyder for gode til at være sande. En noget mere simpel forklaring er, at det er en ønskedrømsfantasi, der står for personlige behov, og ikke falsknerier fra listige fremmede.

Der er ingen stærke beviser, der bekræfter eftervirkningerne eller de fysiske spor efter bortførelserne. De bortførte kan fremvise ar og tillægger dem hændelsen, men ar er nu engang en følge af at leve, og alle mennesker har vel nogle stykker. Arret i sig selv beviser intet, da dets forbindelse med den formodede bortførelse kan være ret tvivlsom. De bortførte har imidlertid en stærk tro på forbindelsen, men fortalerne for, at det drejer sig om en virkelig hændelse, bærer stadig hele bevisbyrden.

Nogle bortførelsesrapporter, de såkaldte psykiske bortførelser, indeholder en overbevisende bortførelsesberetning, selv om vidnerne umuligt kunne have deltaget fysisk, da de blev overvåget af forskere under hele eventyret. Eksperimenter udført af Alvin Lawson og andre har vist, at folk, der ikke har været bortført, godt kan digte en historie, der er meget lig en rigtig bortførelse, mens de er under hypnose. Bortførelsesberetningerne synes at føre deres eget liv, der er helt uafhængigt af virkeligheden.

Hvor kommer bortførelserne så fra, hvis de ikke er virkelige hændelser? Hvordan kan forskellige enkeltpersoner fortælle den samme historie om en oplevelse, ingen af dem nogensinde har haft, og få af dem ved noget om?

Ifølge Alvin Lawsons fødselstrauma-hypotese kan indholdet i en bortførelse tillægges erindringen om fødsel og før-fødselsoplevelser. Men ud fra det materiale, der er tilgængeligt fra bortførelsesberetningerne, er der for mange fejl ved denne teori, til at den kan overleve som en seriøs teori.

Hvis man ikke tager fat i den nøjagtige oprindelse og de mekanismer, der udløser lighederne, er der mange, der stadig vil pege på, at bortførelserne har en subjektiv oprindelse.

Mange ting i religionen, folkloren og mytologien gør det helt klart, at de samme hændelser, men med et lidt andet indhold, i vid udstrækning også kan findes her. I *alfernes* verden finder man en race af små væsner, der ofte kidnapper mennesker og fører dem ned under jorden. Tiden forløber anderledes i alfernes verden, end den gør på Jorden, og alferne har ofte svært ved at føde uden menneskers hjælp.

I mange religioner er dommen over og afstraffelsen af afdøde lagt i hænderne på dæmoner, som stikker deres ofre med nåle og knive. Indsættelsen af den sibiriske shaman foregår, mens han er i en tranceligneride eller bevidstløs tilstand. Hjælpsomme overnaturlige væsner eskorterer så kandidaten til underverdenen, hvor andre væsner sønderdeler hans krop og samler den igen, denne gang med en ny styrke. Nogle gange implanterer de endda bjergkrystaller i hans krop. Yderligere visdom får han fra andre væsner, der er i en hule med kuplet loft og et diffust lys.

Hvorfor bortførelserne deler disse temaer og motiver med den traditionelle overlevering, er lige så mærkeligt som selve bortførelsen. Det er de samme ting, der sker, selv om omstændighederne er forskellige.

Lighederne har fornuft, hvis den menneskelige hjerne på en eller anden måde er fællesnævner. Så er beretningerne ens, fordi de udtrykker en universel konstant, der altid er den samme, og kun afviger for så vidt angår tid, sted og kulturelle standarder.

Tætte paralleller kan også findes inden for andre fænomener, der højst sandsynligt er af psykologisk oprindelse. Ud-af-kroppen oplevelsen har fornemmelsen af at flyde og u-personliggørelsen fælles med bortførelsen. Nær-døden oplevelser har også et rigt indhold af paralleller: vidnet flyder, kommer til et sted med et overnaturligt lys, modtager meddelelser og vender tilbage med en følelse af fryd. Livsformen ændres, eftersom vidnet nu bliver en bedre person, og de nyligt erhvervede psykiske kræfter advarer om, at en åbenbaring kommer. Nogle af bortførelsernes vigtige træk er altså ikke enestående for dem.

Bortførelserne er opdigt

I almindelighed er der i den kulturelle overlevering motiver nok til bortførelserne, så de bortførte er sådan set uskyldige i det, der sker. Mange mennesker har helt sikkert hørt om Hill-sagen eller måske endda set den TV-film, der er lavet over denne beretning. De beretninger, der findes om andre sager, er så udbredte i litteraturen, at det er meget let at finde et eller andet om bortførelser.

Mange af science fiction filmene fra 1950-erne havde mange uhyggelige ligheder med de samtidige rapporter, og selv den ældre science fiction og populær-litteraturen udviklede deres egne bortførelsestemaer.

Rædselslitteraturen fra det 19. århundre-

SUFOIs aktivitetskalender

Forår 1989

Møder i Københavns-området

SUFOIs gruppe i Københavns-området er nu etableret og afholder et møde hver måned, hvor der drøftes rapporter og andre interessante emner.

De næste møder finder sted, **mandagene den 10. april, 8. maj og 12. juni** - kl. 19.30 i Vanløse Forsamlingshus, Lindehøjen 12, kun ét minuts gang fra Vanløse S-station.

Alle abonnenter og interesserede er meget velkomne.

Nærmere oplysninger om møderne kan fås ved henvendelse til **Arne S. Petersen, tlf. 01 75 27 12.**

Møder i Århus-området

Århus-gruppen afholder møder **torsdagene den 6. april, 27. april, 18. maj og 1. juni**. Alle møder begynder kl. 19.00. Møderne afholdes forskellige steder, og man bedes derfor ringe til **Inge Svane, tlf. 06 99 92 39,** for at høre nærmere.

Deltag i hyggeligt samvær i **SUFOIs lokalgrupper:**

Aalborg-gruppen: Torben Birkeholm, tlf. 08 14 70 97
Silkeborg-gruppen: Peter Nørgaard, tlf. 06 80 13 15
Fredericia-gruppen: Bent Eriksen, tlf. 05 92 00 81
Svendborg-gruppen: Frank Lerbæk, tlf. 09 21 39 46

de indeholdt også nogle interessante ligheder. Tag f.eks. Bram Stokers beskrivelse i kapitel 11 og 21 i *Dracula* af, hvordan vampyren dukker op i soveværelserne, og hvordan han enten gør alle dem, der forsøger at krydse hans planer, bevidstløse eller paralyserer dem. Motiver for bortførelse findes alle steder i den kulturelle overlevering.

Et fælles træk i den mundtlige overlevering er stedfæstelse - dvs. at de kan tilpasses til særlige lande eller lokaliteter, så den samme almindelige beretning udviser samme karakteristiske træk i ethvert geografisk område. Sammenlignes bortførelsesrapporter fra Nordamerika, Sydamerika, England og det kontinentale Europa, ser de i de fleste tilfælde ud til at være de samme. Med andre ord udviser disse rapporter ingen karakteristiske træk fra den mundtlige overlevering.

Vigtig er nok de forskellige typer væsner. I Nordamerika er det hovedsageligt små humanoider. I Sydamerika og især i England drejer det sig om et stort antal menneskelignende væsner eller høje humanoider, selv blandt troværdige og godt undersøgte tilfælde. Her er altså nogle vigtige træk, der er forskellige. Men hvorfor skal der overhovedet være forskelle i rapporter, der beskriver virkelige hændelser. Der er ingen god forklaring på, hvorfor folk i forskellige lande ser forskellige væsner, med mindre det altså er forskellige racer, der deltager i bortførelsesprogrammet. Men hvorfor skulle en type så foretrække det ene land og en anden det andet? Enten beskriver vidnerne virkeligheden med en alarmerende frihed, eller også er det bevis på nationale versioner.

Konklusion

Er bortførelserne virkelige eller ej? En endelig afgørelse forsvinder som dug for solen, ligegyldigt fra hvilken vinkel man angriber sagen. Bortførelsesrapporterne er meget sammensatte og kræver flere svar, i hvert fald efter at man har læst dem. Den konstante mængde af rapporter og de tilbagevendende dunkle detaljer støtter den objektive hypotese. Selv hvis det viser sig, at bortførelserne er af psykologisk oprindelse, vil de mange bemærkelsesværdige ligheder i så mange forskellige tilfælde forblive et puslespil for forskerne.

I psykoanalytikeren C.G. Jungs arketypeteori tales der om, at der i enhver persons ubevidste hjerne findes nogle medfødte billeder og forestillinger. Den mulighed, at enhver hjerne indeholder de samme færdigpakkede ideer, kan teoretisk synes meget fornuftig, selv om Jung og andre ofte generaliserer dette universelle indhold. Teorien retfærdiggør forbindelserne, men det er påkrævet, at den erfarne psykolog, der skal forbinde beviserne på en meningsfuld måde, har en vis indsigt.

Med bortførelserne er det lige omvendt. Lighederne er så iøjnefaldende, at man kunne lære en abe at finde dem. Så mange punkt-for-punkt ligheder er noget nyt for psykologerne og lige så svært at fatte som fremmede fra det ydre rum.

På den anden side har alle, der er villige til at acceptere, at bortførelserne er virkelige, også en hel del at forklare. Hvis bortførelserne er virkelige, hvorfor har de så så meget til fælles med religion, mytologi og folklore? Et alment psykologisk grundelement behandler lighederne på en effektiv måde; en objektiv forklaring på bortførelserne lader alt andet dingle. Tilhængerne af, at bortførelserne er virkelighed, kan simpelthen ikke ignorere de besværlige paralleller.

Sådanne fænomener som nær-døden oplevelser og »psykiske« bortførelser tvinger dilemmaet endnu tættere på. Det nytter ikke at komme med letkøbte forklaringer, såsom at det hele skyldes fremmedes virksomhed. Men det nytter heller ikke at benægte, at disse sager har mange pinlige ligheder med ting, der kan tillægges fremmede. Den slags ting styrker kun den mistanke, at det er noget, der er stærkere end lim, der binder bortførelser og subjektive hændelser sammen.

Til syvende og sidst er det det mystiske ved bortførelserne, der overlever. Rapporterne har for mange ligheder til en psykologisk forklaring, men ikke nok til en objektiv.

Hvis alle rapporter var ensstemmende eller kaotiske i form og indhold, så vidste vi ud fra teksten alene, hvad vi skulle gøre. Ikke overraskende er intet bevist så let. Et studium af rapporterne opstiller, hvad vi ved om bortførelserne, hvor de harmonerer, og hvor de ikke gør, manglen på sammenfald, de oversete overraskelser og vores forklaringers utilstrækkelighed. Hvor værdifuld denne viden end er, så ligger de endelige svar på lur *uden for* teksten.

Vi må vide mere om vidnerne, om hændelser i deres private liv har disponeret dem for en usædvanlig fantasi, eller de tidligere har erhvervet viden, der kan give dem grundlaget for bortførelsens indhold. Vi skal undersøge hypnoseteknikkerne og de forskere, der bruger dem, for at få en bedre forståelse af, hvor farlige deres spørgsmål er, og hvor mange af lighederne i udsagnene, der skyldes, at hypnotisøren ved, hvordan en bortførelse burde forløbe. Vi bør med største omhu være opmærksomme på alle tegn på eftervirkninger, da deres bekræftelse kunne afvise alle subjektive forklaringer. Men troværdighed tillader ikke tilhængerne af objektivitet for evigt at gemme sig bag de ubestridelige vanskeligheder i et forsøg på at skaffe et sådant bevis. Før eller siden må de give op eller holde mund.

Forskning i disse retninger giver de bedste chancer for, at vi én gang for alle finder en forklaring på mysteriet bag de mystiske ufo-bortførelser. □

Kilde:
International UFO Reporter juli/august 1987.

Oversættelse:
Flemming Rasmussen.

BAG JERNTÆPPET

Polske piloter ser også UFO'er

Af Bronislaw Rzepecki.

B. Rzepecki har i sine tidligere artikler fortalt, at man også ser UFO'er i Polen. Her bringes et udpluk af pilot-observationer af både ny og gammel dato.

En eftermiddag i august 1958 var piloten Apoloniusz Cz. på vej hjem i flere tusinde meters højde, da han med den mørke himmel som baggrund fik øje på et klart objekt. Objektet var cigarformet og fløj i lodret stilling. Det lyste med en fluorescerende sølvagtig farve, undtagen den nederste del, der var noget mørkere.

Han blev meget overrasket og styrede sit fly hen mod det. Kort efter så piloten, at objektet, i stedet for at komme nærmere, steg med en hastighed, der var meget højere end flyets maximale hastighed. Han forsøgte at følge efter objektet, men da han nåede sit flys tophastighed, måtte han opgive.

Objektet steg til 16.000 meter, og piloten måtte vende hjem til sin flyveplads, da han var ved at løbe tør for brændstof.

— — —

Den 1. oktober 1958 omkring kl. 21.30 fløj to piloter i hver deres fly i 4.000 meters højde. På et tidspunkt råbte den ene af dem, Jaromir, til sin kollega over radioen: »*Vær forsigtig! Et eller andet gult ved siden af mig forfølger mig!*«.

Den anden pilot så et lysende, ovalt objekt, der fløj bort med en gevaldig hastighed. De forsøgte begge at følge efter det, men det forsvandt.

Da de kort efter lagde an til landing, dukkede det lysende objekt op igen. De forsøgte endnu engang at forfølge det, men det var meget hurtigere end deres fly. »Uden at slukkes« forsvandt det. Piloterne anslog, at objektet fløj med en hastighed på 2.500 km/t. Personer på flyvepladsen så også objektet. Disse observatører beskrev det som »*en hurtigtflyvende kugle med et mærkeligt lys.*«

Vi blev i UFO Research Group orienteret om den ovennævnte observation af Andrzej Trepka, som fik rapporterne direkte fra piloterne kort efter observationen.

— — —

De følgende år var karakteriseret af en mangel på pilot-observationer. Det betød selvfølgelig ikke nødvendigvis, at de ikke fandt sted. Det gjorde de helt sikkert, men de er blot endnu ikke blevet offentliggjort. Jeg ved fra mine kilder, at grænsevagterne midt i 1970erne, sandsynligvis i 1973, fik ordre på at rapportere alle uidentificerede flyvende objekter, der krydsede den polske grænse. Jeg formoder, at piloterne i det polske flyvevåben har fået samme ordre.

Nogle pilot-observationer fra 1980erne er nu offentlig kendte. Jeg omtaler dem kort i det følgende:

Den 6. juli 1983 fik kaptajn Zbigniew Praszczalek ordre fra sit hovedkvarter om at indkredse et mål. Sammen med sin andenpilot fløj han 50 km fra kysten i 100 meters højde. Han fik kontakt med hovedkvarteret, som bad ham stige til 4.000 meter og vende hjem.

På et tidspunkt meldte andenpiloten, at han så et mål med det mørke hav som baggrund.

»*Jeg så et mærkeligt udseende objekt i 3.000 meters højde. Det fløj til venstre for os langs kysten i ligesom en elliptisk kurs. Det lignede en lang cylinder. Begge dets ender var afrundede. Det var omkring 6 meter langt, og dets diameter var ca. 2 meter. Det havde ingen mærker på overfladen og heller ingen vinger. Jeg så ingen motor eller huller. Jeg så heller ingen udstødning. Det var sort.*«

Da de var 200 til 300 meter fra det mærkelige objekt, foretog det pludselig en brat vending og fløj direkte mod dem. Piloterne dykkede instinktivt for at undgå en kollision samtidig med, at de gjorde flyets kanoner klar og over radioen bad om tilladelse til at bruge dem.

For at bevare kontakten med objektet foretog de en 180 graders vending. Objektet drejede derefter mod venstre og begyndte at flyve meget hurtigt bort med en hastighed, som piloterne anslog til at være omkring 500 km/t. Til sidst foretog det en voldsom manøvre sammen med et dyk, så det forsvandt ud af deres synsfelt. Først nu fik piloterne tilladelse til at bruge kanonerne, men da var det for sent.

»*Da jeg var i visuel kontakt med det uidentificerede objekt,*« fortalte piloten, »*var afstanden mellem mig og det fra 900 meter, da det var længst væk, til 120 meter, da det var nærmest.*« Objektet blev også set på radar.

— — —

De fleste af uforapporterne blev indrapporteret til forsvarets flyve-service den 2. december 1983. Der kom rapporter om objekter, der fløj alene eller i grupper i højder fra 10.000 til 15.000 meter. De var oplyst af røde og hvide lys og trak en kondensstribe efter sig.

Det var højst sandsynligt meteorer fra meteorsværmen Perseiderne, der også blev set af tusinder af mennesker på jorden, både civile og militære i Polen.

Den samme dag rapporterede en pilot fra Mielec til flykontrollen via flyets radio, at et objekt med et klart lys i forenden og en ildhale fra bagenden fløj i det område, hvor han foretog en øvelsesflyvning i et civilt AN-2 fly. Objektet kunne ikke være et meteor.

— — —

Roman Kurczewski, pilot i 1. Jagergruppe fra Luftforsvaret i Minsk Mazowiecki, fortalte samme dag følgende:

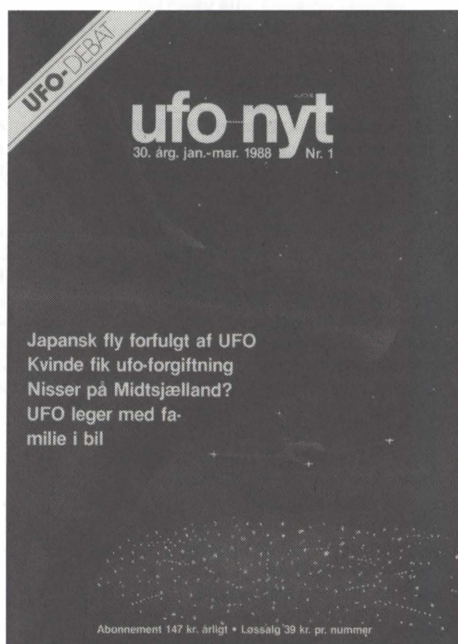
»*Vi, piloter og teknikere, forlod vores vagtværelse og gik ud til vore fly. I det samme bemærkede vi et objekt, der fløj over os i en højde af ca. 600 meter. To klare, orange ildhaler kom ud fra udstødningen i objektets bagende, mens forenden lyste klart. Det var allerede mørkt, og jeg så ikke selve objektet. Vi var alle chokerede, fordi vi på den korte afstand ikke kunne høre motorstøj. Og der var heller ingen motorer igang på flyvepladsen.*«

Og det er praktisk talt alt, hvad vi ved. Der er ikke meget i rapporterne, men de er meget vigtige, da de drejer sig om observationer gjort af piloter – mennesker, der er vant til at se meteorer, ildkugler, balloner, hemmelige våben og atmosfæriske fænomener. Ingen af dem kunne forklare, hvad de havde set, så vi kan godt sige, at de har set uidentificerede flyvende objekter. □

Oversættelse:
Fra polsk til engelsk: Ryszard Z. Friejtek.
Fra engelsk til dansk: Flemming Rasmussen.

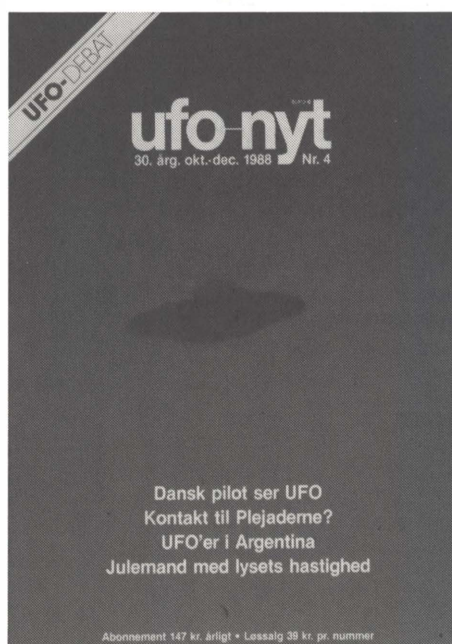
UFO-NYT 1988

Indholdsfortegnelse og stikordsregister

Indholdsfortegnelsens angivelser læses således: bladnummer/sidenummer

UFO-NYT: UDGIVES AF SUFOI · SKANDINAVISK UFO INFORMATION · POSTBOKS 6 · 2820 GENTOFTE
REDAKTION: KIM MØLLER HANSEN (ANSV.) · HENRIK K. PEDERSEN · OLE HENNINGSEN · FRANK LERBÆK
INDHOLDSFORTEGNELSEN ER UDARBEJDET AF JØRGEN BENGTVIG

KIG PÅ HIMLEN

TV-stjerner, planeter og stjerneskud

Af Ole Henningsen.

DR-TV startede mandag den 9. januar kl. 20.00 en serie på foreløbig 8 programmer om stjernerne på vor nattehimmel.

Astrofysikeren Henry Nørgaard og Jørgen Elers Kristensen fra DR, der har tilrettelagt de månedlige udsendelser, startede hos Tycho Brahe på øen Hven i Øresund. På denne ø findes stadig resterne af hans observatorium. Herfra observerede han i 1572 en meget stærkt lysende stjerne, der ikke tidligere var registreret på stjernehimlen. Der var tale om en såkaldt supernova, hvis lysstyrke aftog i de følgende år.

Den første TV-udsendelse med titlen »Nattehimlen netop nu« handlede om stjernebillederne Orion, Plejaderne og Tyren.

I forbindelse med denne TV-serie er der udgivet et drejeligt stjernekort, som man kan have god brug for, når man på egen hånd går på opdagelse under nattehimlen. Stjernekortet koster kr. 58,- og kan købes hos Danmarks Radio eller hos boghandlerne.

Astrofysikeren Henry Nørgaard og DR's Jørgen Elers Kristensen.

Formørkelser i 1989

Den 7. marts er en partiel solformørkelse synlig fra store dele af Nordamerika. En partiel solformørkelse er endvidere synlig fra dele af Antarktis og Sydafrika den 31. august. Desværre er ingen af disse solformørkelser synlige fra Danmark.

Den 17. august kan man iagttage en total måneformørkelse fra Danmark med start kl. 03.21, og indtil Månen går ned.

Formørkelsen er total kl. 04.20. I visse dele af landet når Månen at gå ned, før formørkelsen er afsluttet. Månen befinder sig under formørkelsen lavt på den sydvestlige himmel.

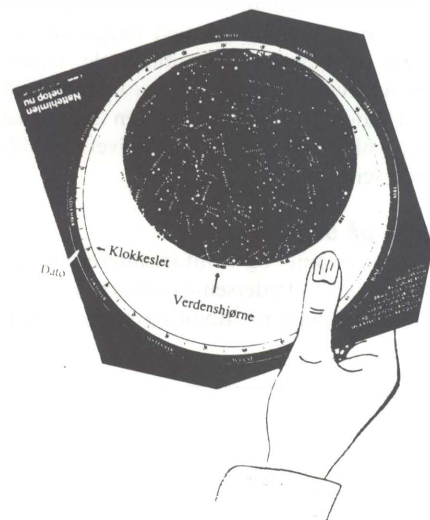
Stjerneskud og planeter

I 1989 kan der iagttages specielt mange stjerneskud omkring 22. april (Lyriderne), 12. august (Perseiderne), 21. okt. (Orioniderne) og 13. december (Geminiderne).

Fra begyndelsen af maj og resten af året ses planeten Venus som en stærkt lysende stjerne på den vestlige aftenhimmel.

Planeten Jupiter vil være synlig på aftenhimlen i stjernebilledet Tyren indtil slutningen af maj. Fra juli kan Jupiter ses på morgenhimlen før solopgang. Senere på året kan planeten ses hele natten.

Sommertiden starter i 1989 søndag den 26. marts og slutter søndag den 24. september. □

ASTRONOMI og RUMFART

Tycho Brahe Planetarium

Af Ole Henningsen.

Indrettelsen af det nye Tycho Brahe Planetarium i København er i fuld gang. Dette »astronomiske biografteater«, der er det eneste af sin art i hele Skandinavien, indvies til efteråret. Det giver nye muligheder for fantastiske visuelle oplevelser indenfor astronomiens og rumfartens verden.

Den 21. august 1986 blev en ny af rummets småplaneter navngivet med det gode navn »3312-Pedersen«. Og det er jo ikke noget, der sker hver dag. Det drejer sig om en asteroide af Eos-familien, som det lykkedes at lave baneberegning på med baggrund i et meget stort observations-materiale. Opdagelsen blev bekendtgjort af astronomerne på Brorfelde observatoriet. Og den 21. august 1986 blev asteroiden navngivet »3312-Pedersen«.

Gave på 50 mill. kr.

For astronomi- og rumfartsinteresserede i Danmark er »Pedersen« synonym for bagermesterægteparret Bodil og Helge Pedersen. De står bag Urania-fonden, som er bygherre på Tycho Brahe Plantarium, der indvies i København til efteråret. Det økonomiske grundlag for det nye Planetarium er en gave på 50 mill. kr. fra Bodil og Helge Pedersen.

Og på den baggrund er det forståeligt, at navnet Pedersen næsten i bogstaveligste forstand står skrevet i stjernerne.

Det er efterhånden en del år siden, at gaven så at sige så dagens lys, men der har været en del politisk tovtrækkeri om placeringen af et sådant planetarium. Den endelige placering ved sydsiden af Sct. Jørgens Sø i København er fantastisk velvalgt for en sådan turistattraktion. På grunden lå tidligere det nu nedrevne »Saltlageret«, der bl.a. var centrum for væsentlige dele af det københavnske musikliv.

Det nye Tycho Brahe Planetarium vil i sin indretning adskille sig fra de fleste andre Planetarier rundt om i verden.

London Planetarium er kendt af mange

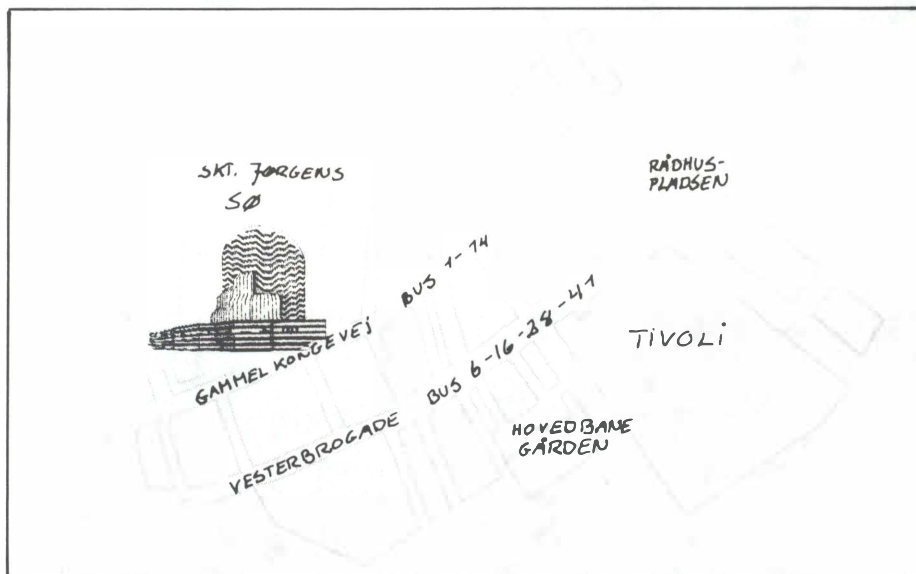
Tycho Brahe som 40-årig omgivet af sine slægtsvåben. Hans valgsprog, »Non haberi, sed esse«, ses forneden på søjlerne.

Tycho Brahes observatorium og bopæl Uranienborg på øen Hven i Øresund omkring år 1580.

Stjernekort med Tycho Brahes nyopdagede supernova fra 1572 afbildet øverst ved pilen.

Planetariet er centralt placeret for besøgende i København på Gl. Kongevej 10 ved sydsiden af Sct. Jørgens sø.

danske London-farere og er praktisk beliggende ved siden af Madame Tussaud's Vokskabinet. Så kan man først gå rundt i vokskabinettet og senere sidde og hvile sine trætte ben, dejligt tilbagelænet i planetariets bløde lænestole og nyde himmelshowet på planetariekuplen. Dette planetarium er indrettet som de fleste andre traditionelle planetarier med en rund flad tilskuersal og en kuppel over, hvorpå man så projicerer stjerner og planeter. Det svarer temmelig godt til at læne nakken tilbage og kigge op på stjernehimlen en mørk aften.

Avanceret Projektorsystem

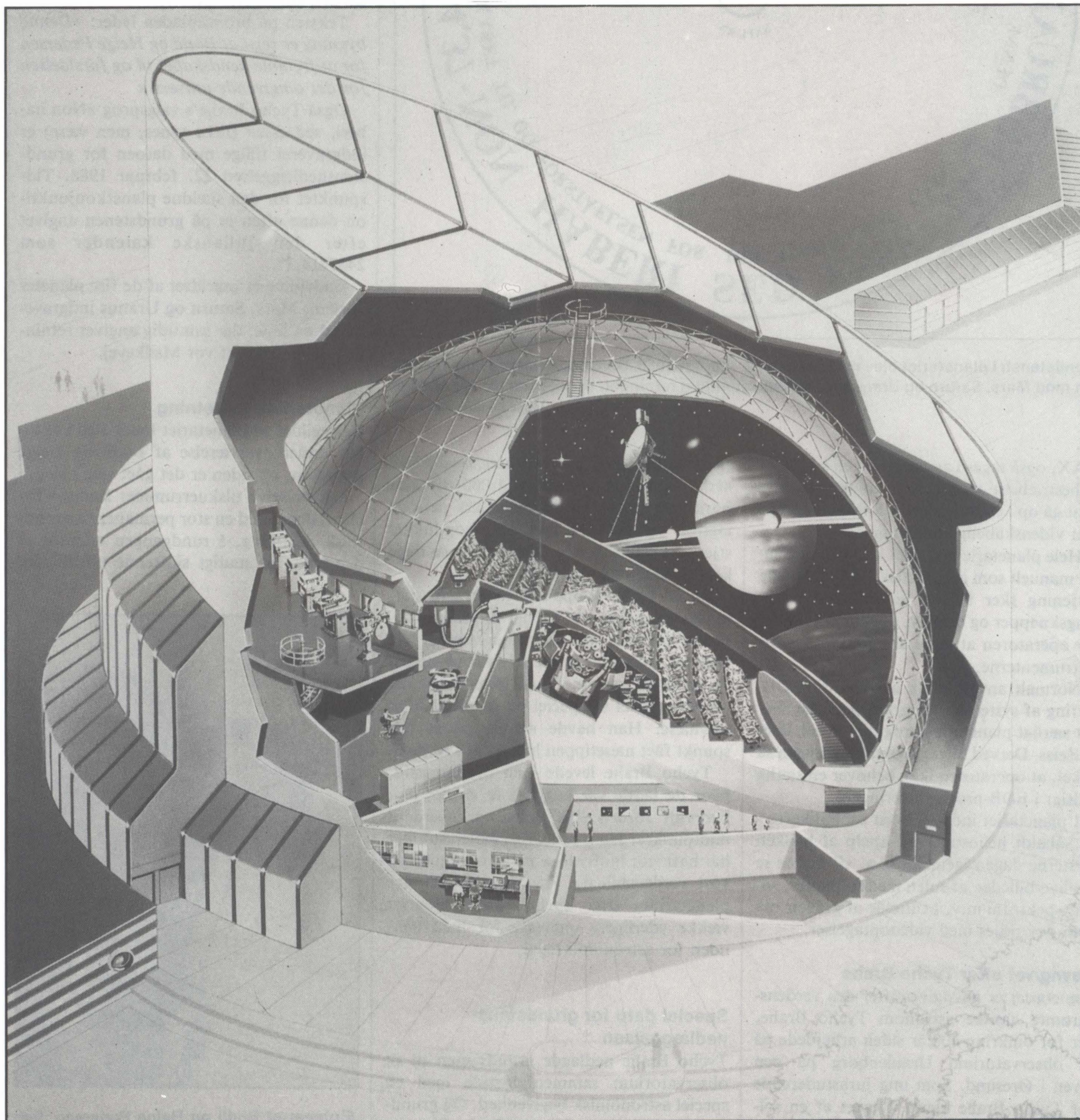
I det nye Tycho Brahe Planetarium har man villet skabe et endnu mere spændende og tidssvarende planetarium. Gulvet er ikke plant, men rejst i en vinkel på 30°, som det ses på tegningen over planetariet. Dette bevirker, at tilskuerne får en fornemmelse af at sidde som på en skrå bjergside og kigge ud i rummet. I de traditionelle planetarieopstillinger kommer selve projektoren ofte i vejen for visse af tilskuerne. Dette vil heller ikke være tilfældet i København.

Selve projektoren, der skal sørge for at vise stjerner og planeter på planetariets 23 meter store kuppel, fremstilles af det verdensberømte firma Zeiss, der var det eneste, der kunne leve op til de store kvalitetskrav. Det komplicerede projektor-system vil kunne vise knapt 9.000 fiksstjerner og vil kunne zoome ind på planeterne. Man kan på denne måde give tilskueren en realistisk oplevelse af f.eks. at nærme sig og flyve forbi en af planeterne.

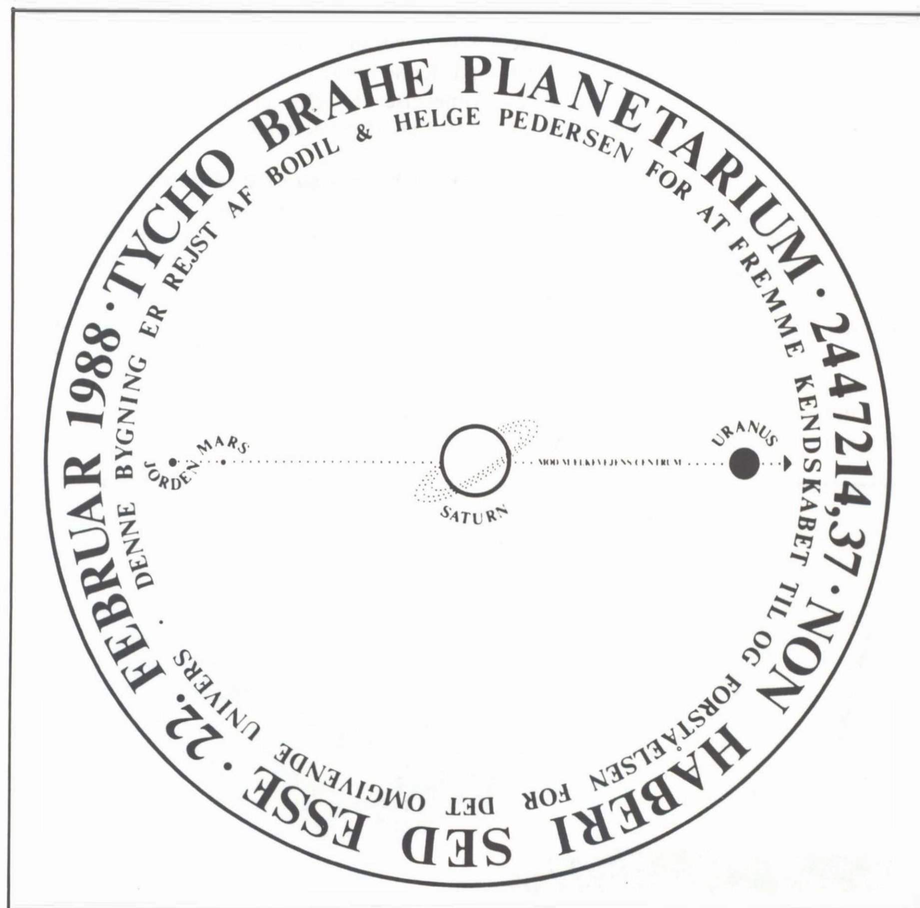
Oplev Supernova fra lænestolen

Der er indkøbt en lang række specialprojektorer, der bl.a. kan vise 40 forskellige stjernebilleder, drivende skyer, horisontalbelysning, satellitprojektor samt projektorer til f.eks. supernova'er og stjerneskud.

Hele forestillingen vil blive bygget op som et multi-medie-show, hvor en række specielle dia-projektorer og en speciel super-vidvinkel filmfremviser, OMNI-

Tilskuerrummet og planetariekuplen med dens mange forskelligartede projektorer ses midt i tegningen over den specielle bygning. I stueetagen er der indrettet udstillings- og administrationslokaler samt restaurant.

Grundstenen i planetariet blev nedlagt den 22. februar 1988. Den indgraverede linie fra Jorden mod Mars, Saturn og Uranus markerede samtidig retningen til centrum for vor Mælkevej. Tegning: Tycho Brahe Planetarium.

MAX, også tages i anvendelse i en yderligere bestræbelse på at få det underholdende til at gå op i en højere enhed med emnernes rent videnskabelige baggrund.

Hele planetarie-systemet kan betjenes såvel manuelt som automatisk. Den manuelle betjening sker fra en konsol med betjeningsknapper og display, der gør det muligt for operatøren at styre alle funktioner for instrumenterne.

Normalt anvendes en automatisk EDB-styring af systemet. Programmeringen sker i et særligt planetarie-sprog, der er udviklet af Zeiss. Derved bliver programmeringen så enkel, at operatøren ikke behøver en særlig indsigt i EDB-programmeringen.

I planetariet indbygges en »solkikkert« - en såkaldt heliostat, ved hjælp af hvilken gæsterne dagen igennem bl.a. vil kunne se et »live-billede« af solen med solpletter, solens spektrum m.v. I tilfælde af gråvejr må man dog nøjes med videooptagelser.

Navngivet efter Tycho Brahe

Planetariet er navngivet efter den verdensberømte danske astronom Tycho Brahe, der for omkring 400 år siden arbejdede på sit observatorium Uranienborg på øen Hven i Øresund. Som ung jurastuderende var Tycho Brahe blevet betaget af en solformørkelse og fattede interesse for astronomien. Han iagttog, målte og beregnede ved hjælp af sine efter datidens forhold særdeles nøjagtige instrumenter, og det lykkedes ham at bestemme ca. 1.000 stjerners positioner. Over en 18 måneders periode iagttog og beskrev han en nyopdukket stjerne »Stella Nova«. Det vi i vore dage kender som en supernova.

En af Tycho Brahe's opgaver som statsansat astronom var iøvrigt af stille horoskoper for bl.a. den kongelige familie. Det berettes, at Tycho Brahe selv var en stædig og stridbar person. Hans fremtoning må have været ret så speciel på grund af hans sølvnæse. Han havde nemlig på et tidspunkt fået næsetippen hugget af i en duel.

Tycho Brahe levede i en brydningstid, hvor de lærde var begyndt at strides om, hvorvidt Jorden eller Solen var »verdens midtpunkt«. Hans nøjagtige måleresultater har haft stor indflydelse på astronomien og vort verdensbillede. At navngive det nye planetarium efter Tycho Brahe vil givet vække yderligere interesse for ham også uden for astronomikredse.

Speciel dato for grundstensnedlæggelsen

Tycho Brahe nedlagde grundstenen til sit observatorium sammenfaldende med en speciel astronomisk begivenhed. Og grundstensnedlæggelsen til Tycho Brahe Planetarium fandt ligeledes sted på en helt speciel dato, nemlig den 22. februar 1988.

På denne dato var der en meget tæt konjunktion mellem planeterne Mars og Uranus, der begge har relation til planetariet. Astronomiens muse, Urania, har givet navn til fonden, der står bag opførelsen af planetariet, og Mars var et af Tycho Brahe's vigtigste astronomiske måleobjekter.

Begge planeter stod den 22. februar 1988 om aftenen mindre end 1/100 grad fra hinanden - en meget sjælden tildragelse, som var en passende anledning til nedlæggelsen af planetariets grundsten.

Selve grundstenen er i virkeligheden ikke en sten, men en rund bronceplade nedlagt i gulvet midt i stueetagen, hvor den kan beses af planetariets gæster.

Teksten på broncepladen lyder: »*Denne bygning er rejst af Bodil og Helge Pedersen for at fremme kendskabet til og forståelsen for det omgivende univers.*«

Også Tycho Brahe's valgsprog »Non haberi, sed esse« (Ikke synes, men være) er indgraveret tillige med datoen for grundstensnedlæggelsen 22. februar 1988. Tidspunktet for den sjældne planetkonjunktion denne aften er på grundstenen angivet efter den julianske kalender som 2447214,37.

Endvidere er omridset af de fire planeter Jorden, Mars, Saturn og Uranus indgraveret på en linie, der samtidig angiver retningen til centrum af vor Mælkevej.

Planetariets indretning

Rejsegildet på planetariet fandt sted i oktober under overværelse af Bodil og Helge Pedersen, og siden er det gået slag i slag.

Under selve tilskuerrummet findes »Tycho Salen« med en stor permanent astronomisk udstilling. I rundgangen udenfor er der plads til stadigt skiftende udstillinger

Ægteparret Bodil og Helge Pedersen, hvis gave på 50 mill. kroner har muliggjort bygningen af Tycho Brahe Planetarium. Foto: Tycho Brahe Planetarium.

om forskellige emner med tilknytning til astronomi og rumfart.

Der vil være en butik med et forhåbentligt spændende udvalg af souvenirs og publikationer m.v., ligesom der også bliver indrettet en restaurant. Udover rent administrative kontorer etableres der en række mindre mødelokaler samt et bibliotek.

Det er tanken, at større selskaber m.v. skal have mulighed for at leje hele planetariet incl. restauranten.

Astronomi & rumfart

Som direktør er ansat Nils Armand Pedersen, der er søn af Bodil og Helge Pedersen, ligesom astronomen H. J. Fogh Olsen samt administrativt personale allerede er tilknyttet planetariet og i fuld sving.

Planetariet har købt Astronomisk Forlag, der udgiver tidsskriftet Astronomi & Rumfart, der er medlemsblad for lokale danske amatørastronomiforeninger. Astronomi & Rumfarts's redaktør Bjørn Franck Jørgensen er derfor også beskæftiget ved planetariet.

Det er ledelsens hensigt at forsøge at gøre planetariet til et naturligt samlingspunkt for danske amatørastronomer samt at opbygge en meget tæt kontakt til hele undervisningssektoren. Man er derfor i fuld gang med udarbejdelsen af forskellige slags undervisningsmaterialer, bl.a. til de mange skoleelever, for hvem et planetariebesøg fremover bliver et spændende supplement til den almindelige orientering om astronomi.

Blandt de nuværende planer er også astronomi-brevkurser der efter endt prøve skulle gøre deltagerne egnede som astronomi-undervisere.

Det ville også være ønskeligt, hvis planetariet ville have kapacitet til f.eks. besvarelse af spørgsmål fra pressen og offentligheden i forbindelse med astronomiske begivenheder m.v.

Rumfart og undervandsoptagelser for 400.000 gæster årligt.

Planetariets ledelse har allerede for nogen tid siden været i USA og har indkøbt film m.v. til de første shows, der bl.a. vil byde på fantastiske undervandsoptagelser udover film om astronomi og rumfart, som man almindeligvis forbinder med et planetariums virke. London Planetarium har f.eks. stor succes med avancerede musik- og lasershows.

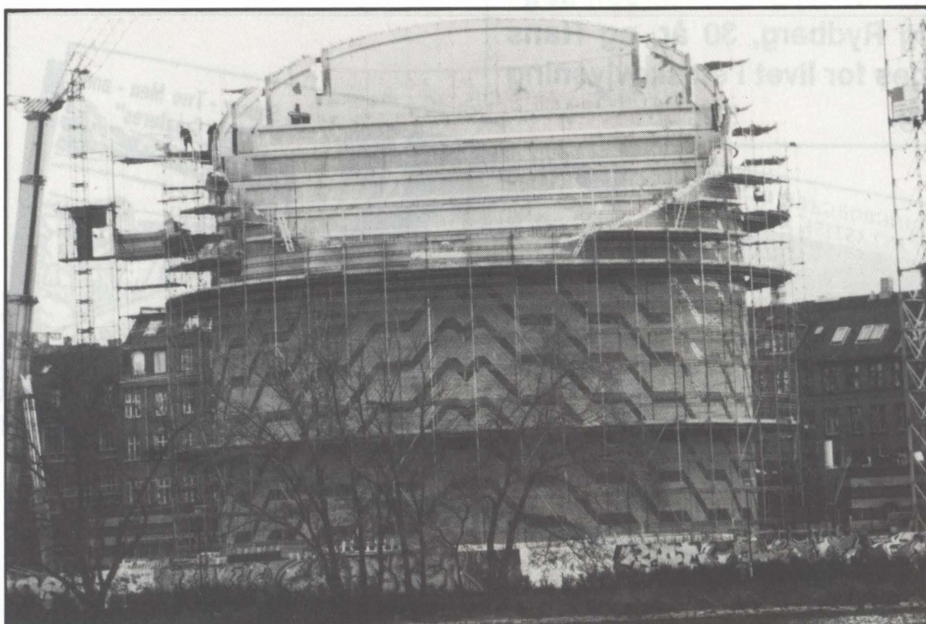
Bygningen af et sådant planetarium er en yderst kostbar affære, og der skal mange tilskuere ind for at få økonomien til at hænge sammen. Man regner med i nærheden af 400.000 gæster årligt, heri medregnet et meget stort antal turister. Der er ingen tvivl om, at Tycho Brahe Planetarium vil blive betragtet som en turistattraktion i særklasse.

Den oprindelige pengegave på 50 mill. kr. er i mellemtiden vokset til ca. 75 mill. kr. Selve byggeriet koster rundt regnet 80 mill. kr., og inden planetariet kan åbne dørene, vil udgifterne være løbet op i omkring 135 mill. kr. Man regner med, at billetprisen vil ligge nogenlunde på niveau med en biografbillet.

Jeg er selv en af de mange, der har meget store forventninger til det første besøg ved planetariets indvielse til efteråret. □

Kilder:

Astronomi & Rumfart.
Informations- og pressemateriale fra Tycho Brahe Planetarium.

Det spændende og utraditionelle byggeri, som det tog sig ud i efteråret 1988. Mest markant i bybilledet bliver naturligvis den cirkelrunde bygning med det skrå tag. Bygningen rummer selve planetariekuplen og tilskuerrummet. Foto: Tycho Brahe Planetarium.

NÆROBSERVATION AF 3. GRAD

Svensk UFO-klassiker

Af Clas Svahn.

Den 20. december 1988 var det 30 år siden et af Sveriges mest omtalte og beskrevne ufo-tilfælde fandt sted. Det var den dag i 1958, hvor to skånske mænd, Stig Rydberg, 30 år, og Hans Gustafsson, 24 år, siger, at de sloges for livet i en skovlysning nær Domsten nord for Helsingborg.

Modstanderne var tre eller fire grå, formløse væsner, som var landet i en skiveformet, lysende genstand. Opstandelsen over hændelsen var stor, såvel i som uden for Sverige.

Domstens-tilfældet er det første kendte ufo-tilfælde, hvor vidnerne blev underkastet hypnose i et forsøg på at få afklaret, hvad der egentlig skete. En metode, der nu nærmere er en regel end en undtagelse.

Hændelsen i Domsten blev en svensk nærkontakt af tredie grad, som stadig vækker opsigt i bøger og blade.

Men der er mange tråde at rede ud. Meget tyder på, at hændelsen aldrig har fundet sted. At de to arbejdskammerater fandt på den for at vække opmærksomhed.

Men lad os begynde ved begyndelsen. Her er deres egen historie:

Det var om aftenen den 19. december 1958. De to arbejdskammerater, Stig Rydberg, 30 år, og Hans Gustafsson, 24 år, sætter sig i Gustafssons DKW Combi for at køre de 20 km fra Helsingborg til Höganäs.

De to har afsluttet dagens arbejde på Stigs mors renseri og er nu på vej mod Höganäs for at samle to tilfældige pigebekendtskaber op og køre en tur i bilen.

Men aftenen kommer nu ikke til at slutte på den måde, de to mænd har tænkt sig. I stedet for bliver den begyndelsen på noget, der kommer til at ændre deres liv totalt.

Efter at have kørt rundt med pigerne i nogle timer vender selskabet tilbage til Höganäs for at købe pølser. Klokken er næsten 23.00, da de fire standser ved Erik Wallins pølsevogn på Sundstorget.

Efter at have spist deres pølser kører de fire videre. Hans Gustafsson er chauffør og har sin pige hos sig på forsædet. Stig Rydberg og hans pige opholder sig i varerummet.

Klokken 02.30 sætter de to mænd pigerne af uden for Kocks Café i Höganäs og kører hjemad. De passerer Viken på Riksväg 45 og begynder at nærme sig Domsten, da Hans Gustafsson standser bilen nær en lysning i skoven, så de kan træde af på naturens vegne.

Klokken nærmer sig nu 03.00 lørdag morgen.

Da de to mænd stiger ud af bilen og krydser vejen mod lunden, får de øje på et lysskær et stykke inde i lysningen. Først tror de, at det er en brandøvelse, men kort efter ser de, at lyset ikke kommer fra ild. Det ser ud, som om lyset står på tre skråtstillede ben. Mærkeligt nok oplyste genstanden ikke omgivelserne.

Da de nærmer sig lyset, ser de tre-fire mærkelige væsner, der bevæger sig omkring i nærheden.

Væsnerne er små og blygrå. De er ca. 130 cm høje og har en facon som et landbrød.

Her er skovlysningen, hvor Hans Gustafsson og Stig Rydberg sloges med de opdigtede væsner, som lugtede »mugne«. Foto: Clas Svahn.

LIVTAG MED RUMMÆND

Rydberg og Gustafsson paa stedet, hvor de sloges med rumfolkene

Vi sloges med rummænd, og vi er ikke fantaster. — Rumfolkene var som gummi at slaa paa, siger to unge, der forlangte lægeundersøgelse for at blive troet

Vi har været i slagsmaal med besætningen fra en flyvende tallerken, og det ønsker vi ikke at prøve en gang til.

To unge svenskere, 30-aarige *Stig Rydberg* og 24-aarige *Hans Gustafsson*, sværger paa, at de en mørk nat har haft kontakt med mystiske planet- eller klodevæsener i nærheden af Helsingborg, og i disse dage underkastes de begge timelange forhør af officerer i Sveriges forsvarsstab.

Foreløbig siger officererne: — Vi ved ikke, hvad vi skal tro eller ikke tro. Det lyder helt fantastisk, og desværre har vi ingen muligheder for at komme videre med historien. Vi har jo kun de to mænds beretning at holde os til, og noget lignende har vi aldrig tidligere faaet rapport om.

Beretningen fra de to svenskere lyder:

— Vi havde været i Höganäs om aftenen lørdag den 20. december. Vi var i selskab, men fik ingen spiritus at drikke. Klokken 3 om natten var vi paa vej i bil til Helsingborg, og da vi naaede byen Domsten, var det, at vi i en lysning i en lille skov saa et mærkeligt lysskær kun en halv snes meter fra vejen.

Det virkede saa usædvanligt, at de straks blev enige om at standse og gaa ud for at se, hvad det var.

Æter og pølser

— Vi saa en rund ting, der lignede en snurretop. Den var fire-fem meter i diameter og maaske en meter tyk. Tingesten hvilede paa tre ben, der var ca. 20 cm brede og godt en halv meter lange.

Det kunne kun være en flyvende tallerken (te-fat, som svenskerne kalder dem).

Dr. Ingeborg Kjellin, der har undersøgt de to unge mænd. Hun tør ikke tage stilling til sagen.

Der var ingen tydelige konturer, idet hele tallerkenen lyste svagt som en kvartslampe. Den havde indgang nedefra.

— Vi mærkede en lugt, som var æterlignende, men pludselig ogsaa kunne minde om ristede pølser. I det samme var de ubyggelige væsener om os. De var højst 1,30 meter høje og mørke eller graasorte. Der var ingen tvivl om, at de ville have os med hen til maskinen.

Det lykkedes for begge svenskere at faa armene fri, men rumvæsenerne havde fat om deres ben. De følte greb overalt paa sig, men havde svært ved at skelne, om væsenerne havde arme eller ben. Det var heller ikke til at se øjne, næse eller mund.

Hemskt

— Fornemmelsen var aaa forfærdelig. Naar man slog fra sig og ramte en af dem, var det som at ramme en blød, gummiagtig masse. Det var hemskt. Væsenerne var sikkert ikke stærke, men de var meget hurtige i deres bevægelser. Det var, som om de gættede ens tanker. Ville man slaa, parerede de lynhurtigt.

Rydberg var den første, som rev sig løs, og han løb hen til bilen og gav sig til at tude paa hornet. Paa det tidspunkt maatte Gustafsson holde fast om et skilt med ordene »Camping förbjuden« for ikke at blive slæbt hen til tallerkenen.

Men i samme øjeblik bilhornet lød, gav rumvæsenerne slip paa Gustafsson og flygtede i en utrolig fart ind i tallerkenen. Inden Gustafsson naaede hen til bilen, var rumfartøjet lettet og steg i en svag kurve til vejrs og forsvandt over mod Danmark.

— Det øjeblik, da tallerkenen steg op, var det uhyggeligste. Der kom en næsten ubeskrivelig lyd, en høj, gennemtrængende, vibrerende piben, som gav os begge kuldegysninger. Vi blev siddende i vognen et kvarters tid for at komme os over choket.

Gustafsson, som arbejder sammen med Rydberg paa Rydberg seniors maattefabrik, og som bor hos familien, blev enig med kammeraten om ikke at sige noget til nogen. De var sikre paa, at ingen ville tro dem.

Ikke stolte

Men næste morgen, da de uundgaaelig talte om nattens hændelse, kunne Rydbergs mor mærke, at der var noget galt og spurgte dem ud. Da hun fik beretningen, sagde hun, at de ikke kunne holde den for sig selv. Offentligheden burde have kendskab til den.

— Vi var ikke særlig stolte, fortæller de to svenskere, men vi gik altsaa til et af Helsingborg-bladene. De hørte pænt paa os og trykte beretningen. Men saa begyndte nogle folk at kalde os fantaster, og saa gik vi til dr. Ingeborg Kjellin for at faa attest paa, at vi var normale.

Dr. Kjellin har to gange haft lange samtaler med Rydberg og Gustafsson og skrev forleden paa grundlag af sine undersøgelser attest paa, at de begge er ved deres sansers og fornufts fulde brug.

— Som læge kan jeg ikke gøre mere i den historie, siger dr. Kjellin til B.T. Jeg tør absolut ikke tage stilling til, hvorvidt det er sandt, hvad de to mænd beretter. Men da ingen af dem virker som skuespillere, og da jeg efter samtalerne med dem ikke har grund til at tro, at de lyver, skal jeg ikke nægte, at det hele er begyndt at interessere mig.

Ingen beviser

— Og frem for alt mener jeg, at saa længe man ikke kan modbevise, at disse tallerkener og rumvæsener eksisterer, saa længe har man pligt til at høre alvorligt paa dem, som har oplevet den slags, og som selv tager tingene alvorligt.

De to unge har tilbudt at lade sig underkaste yderligere undersøgelser. Endnu har den svenske forsvarsstab ikke besluttet, om det skal ske. Man er »interesseret« i historien, mere siges ikke officielt. Men alene det er en trøst for Rydberg og Gustafsson.

Skal man tro paa deres beretning?

Det overlades til hver enkelt at afgøre. Haandgribelige beviser findes ikke. Endnu.

Erik Sabroe

En helside fra BT den 10. januar 1959.

Men deres konturer er meget svære at se, da de bevæger sig meget hurtigt.

Pludselig overfalder væsnerne de to mænd.

En kamp på liv og død begynder

Væsnerne griber efter Rydberg og Gustafsson, der forsøger at slippe fri. Da mændene kæmper for deres liv, føles det som at slås med en dejklump, og en muggen lugt, som fra en sump, spredes.

Væsnerne afværger lynhurtigt mændenes forsøg på at slippe fri. Det er, som om de kan forudse deres tanker.

Til sidst har Rydberg held til at slippe løs og flygte. Han styrter mod bilen og kaster sig over signalhornet. Fra bilen ser han, hvordan væsnerne trækker Gustafsson mod genstanden, men Gustafsson har fået fat i en stolpe med skiltet »Camping förbjuden«. I samme sekund, som hornet lyder, slipper de grå dejklumper Gustafsson, som falder ned på jorden.

De grå væsner skynder sig mod genstanden, som meget hurtigt letter og flyver mod vest i retning mod Danmark.

»Tankekraften virkede lammende, og tårerne bare løb i stride strømme. Efter et kvarter var vi så tilpas i hovederne, at vi kunne køre videre mod Helsingborg, og først da vi var i centrum af byen, turde vi tale med hinanden. Og det første vi sagde, det var: Det her taler vi ikke om, for man vil bare grine ad os.«

Men da de kommer tilbage til renseriet, bryder de omgående deres aftale.

»Vi havde uhyggeligt meget at lave inden jul og nytår, så jeg arbejdede over,« fortæller Hans Gustafssons bror Bengt, som også arbejdede på Anna Berggrens renseri.

»Da Hans og Stig kom tilbage, virkede de rystede og råbte ind til mig på kontoret. Der fortalte de, hvad de havde oplevet. Jeg så også, hvordan de gik og gned sig på armene, som var røde af smårifter, som om de var sprunget ind i et buskads, hvor de havde revet sig. Men de nævnte aldrig noget om slagsmålet med væsnerne. Det måtte jeg læse om i aviserne senere.«

Bengt troede aldrig på sin brors historie.

Da mændene senere fortæller om nattens hændelser ved morgenbordet, bliver de grinet ud. Stigs mor, stedfar og søster affærdiger deres historie. Ingen tror på dem.

»Jeg skoggerlo af Stig, da han fortalte det,« siger Anna Berggren i dag. *»Ja, det gjorde vi allesammen. Alt lød så mærkeligt.«*

Nogle dage senere ændrer Anna mening. I stedet opfordrer hun nu Stig til at opsøge en avis, for at historien kan komme ud.

»Vi kørte ud til stedet og kiggede,« fortæller journalist på Helsingborgs Dagblad Kjell Lüsch, som blev den journalist, der først skrev om hændelsen. *»Jeg vidste ikke, hvad jeg skulle tro.«*

Dagen efter står nyheden med billede øverst på avisens første nyhedsside. Men ikke et ord om, at de to næsten blev kidnappet af væsnerne. Den sag fortæller mændene ikke om før nytårsdag 1959.

Politiforhør

Og nu begynder det hele også at interessere politi og militær, som ankommer til Helsingborg for at undersøge sagen. Det kan jo dreje sig om et nyt udenlandsk våben, lyder motiveringen.

Den 9. januar 1959 foretager politiet et stort forhør af Stig Rydberg og Hans Gustafsson på politistationen i Helsingborg. Med ved forhøret er også forsvarsstabens ufo-ekspert kaptajn Lennart Bunke, forsker Sture Risberg fra FOA og militærpsykolog Michael Wächter.

Forhøret varer i 11 timer, og spørgsmålene stilles af to kriminalbetjente, Åke Fernebrant og Sven Rudolph.

»Egentlig talte alt det, som vi havde fået frem, imod mændenes egne oplysninger,« siger Sven Rudolph, som stadig husker forhøret ret godt. *»Men vi kunne ikke afsløre noget bedrageri.«*

Politiet forsøgte at afsløre historien ved at bruge en skjult båndoptager, der blev sat i gang, når de lod Stig og Hans være alene i forhørslokalet. Men heller ikke her afslørede de sig selv.

»Det eneste, vi hørte på båndet, var en, der sagde, 'tror du, at de tror på det her'? Og så svarede den anden 'nja, det ved jeg ikke.'«

Lægeundersøgelse

Tre dage efter politiforhøret, mandag den 12. januar, bliver de to vidner undersøgt af to helsingborg-læger, Lars-Erik Essén og Wilhelm Hellsten.

Mændene har på eget initiativ besøgt en anden læge, Ingeborg Kjellin, som gav dem indtryk af, at de var helt raske. Ligesom dr. Kjellin er Essén og Hellsten også interesserede i flyvende tallerkener. Hellsten holder endda foredrag om dem, og Essén er bestyrelsesmedlem i bogforlaget Parthenon, der udgiver bøger om emnet.

Kort efter kl. 20 bliver de to mænd underkastet hypnose. Først Rydberg og derefter Gustafsson. Men det er to nervøse tallerken-vidner, som lægger sig til rette på et bord hjemme i Hellstens lejlighed. 30 år efter fortæller Hans Gustafssons bror Artur, at Hans lå og kneb sig selv i låret for ikke at falde i trance.

»Han var ganske enkelt bange for, at lægerne skulle afsløre svindelnummeret,« siger Artur Gustafsson.

Der er flere ting, som støtter Arturs påstand. Ifølge en artikel i Familje Journalen skrevet af Kjell Lüsch havde Hans krampe i armen, da han kom ud fra hypnosen. Desuden konstaterer lægerne Hellsten og Essén i deres rapport, at i hvert fald en af mændene havde den udvidelse af pupillerne, der er tegn på dyb trance. Desværre siger de ikke hvilken af dem.

Alt går ikke, som Stig og Hans vil. Tre dage efter hypnosen siger Lars-Erik Essén til Helsingborgs Dagblads reporter, at han ikke tror på beretningen om væsnerne. Dette synspunkt gentager han seks år senere i et brev til bogforlaget Parthenons grundlægger Edith Nicholaisen. Parthenon kom senere til at spille en fremtrædende rolle i den voksende svenske ufo-bevægelse. Blandt andet udgav man flere af Adamskis bøger.

Men selv om Essén var skeptisk over for væsnerne, var han overbevist om, at mændene havde været ude for noget, der havde rystet dem.

Militærets konklusion

Mens lægerne i Helsingborg forsøger at forsvare mændenes beretning, arbejder militærets psykolog Michael Wächter med sin undersøgelse. Og hans bedømmelse kommer til at blive meget kritisk.

Michael Wächters konklusion får beretningen ned på jorden. Historien er i og for sig ikke helt opdigtet, men han tror, at Stig Rydberg gennem selvsuggestion har set noget uforklarligt og siden har påvirket Gustafsson til at se det samme.

Han betegner dem begge som uvederhæftige og Rydberg som den drivende kraft.

Rydberg og Gustafsson går øjeblikkelig til modangreb. I et avisinterview dagen efter militærets kommuniké, beskriver de forsvarsstabens forklaring som »slendrianagtig og nonchalant«. Rydberg anklager også myndighederne for at have behandlet det hele »som en god spøg«.

Men Rydbergs ophidselse kan ikke dække over det faktum, at der kan sættes nogle store spørgsmålstegn ved deres beretning.

De mystiske piger

Hvem var for eksempel de to piger, som Stig og Hans påstod, at de havde mødt, den nat episoden fandt sted? Det har de aldrig fortalt nogen. Findes de overhovedet, eller fandt de ganske enkelt på dem for at forklare de fire og en halv time inden observationen?

»Efter hvad jeg erindrer, så var de ikke ude med nogen piger den nat,« siger Bengt Gustafsson, bror til Hans.

Bengt arbejdede i renseriet til sent på natten, da der var meget at lave før jule- og nytårshelligdagene. Da han mødte Stig og Hans efter klokken tre lørdag morgen, nævnte de intet om nogle piger.

»Jeg har hørt, at de havde været på Brunnby Alderdomshjem med en del møbler, som de havde renset,« siger Bengt videre. *»De arbejdede over, hvilket var normalt før jul.«*

Tre uger senere siger de noget helt andet til politiet. Nu er det pigerne, der har fået dem til at begive sig ud i natten. Ikke engang Stigs mor fik nogensinde at vide, hvilke piger det skulle have været.

»Det ville de absolut ikke sige,« fortæller Anna Berggren. *»Drengene ville holde pigerne uden for det hele.«*

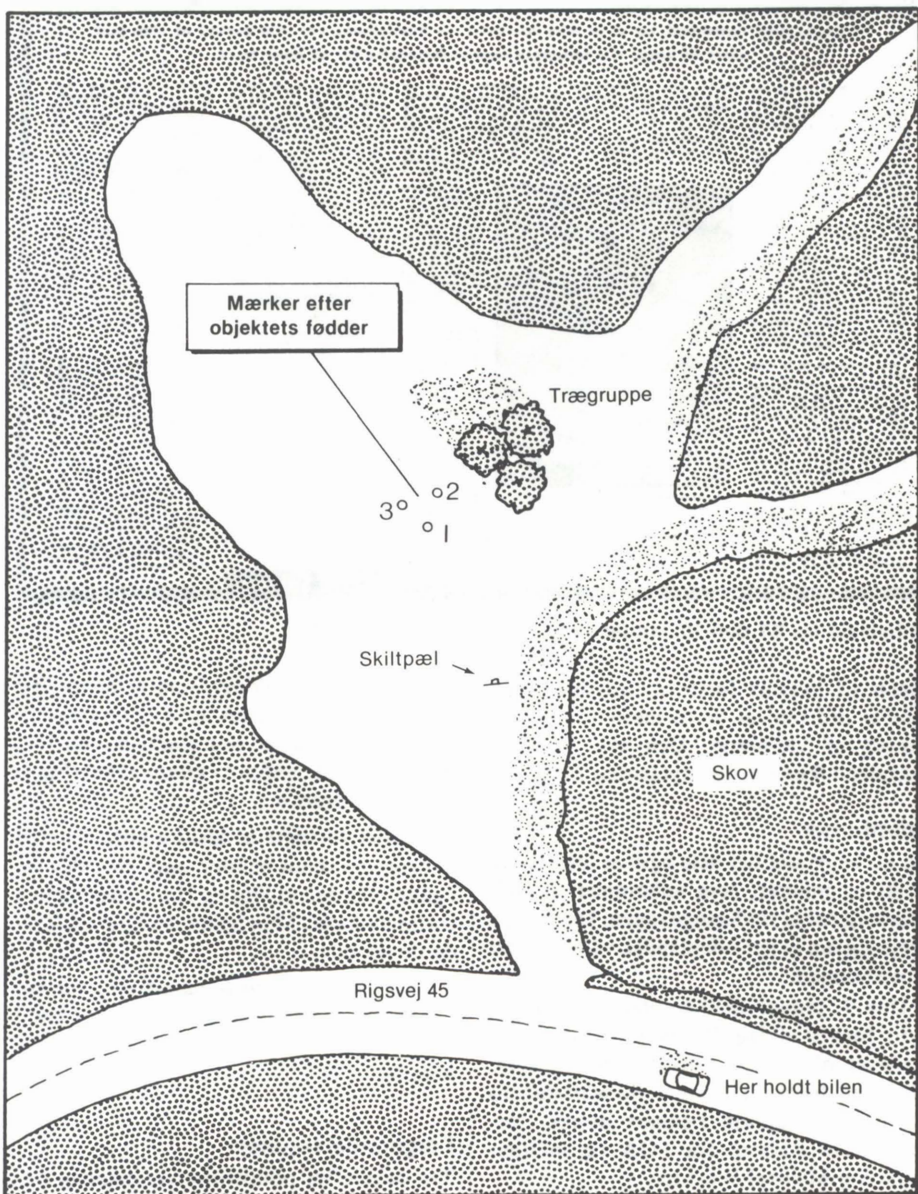
Nye historier

Januar måned 1959 skulle blive hektisk for Stig Rydberg og Hans Gustafsson. Aviser og radio var fortsat interesserede i deres beretning, og nu begyndte der også at komme invitationer til at holde foredrag.

I slutningen af januar tog de til Stockholm for at deltage i en serie møder og et radioprogram sammen med ufologen Gösta Rehn. Den 23. om aftenen mødtes de alle tre hjemme hos Rehn for at høre radioudsendelsen.

Men Rehn har også andet i tankerne. For at få dem til at afsløre sig selv og være åbenmundede, byder han dem på store mængder spiritus. Men Stig og Hans tåler mere, end han troede.

»Intet nyt fremkom,« konstaterede en

Dette kort er tegnet på grundlag af det kort, som det svenske politi lavede over »gerningsstedet«. Kortet har indtil nu været hemmeligtstemplet af det svenske politi.

meget bagklog Gösta Rehn i et brev bagefter.

Kort efter skete der dog ting og sager. Ting, som gjorde endnu flere mistænksomme over for de to helsingborg-borgere. Under et foredrag i Folkets Hus i København engang i april kommer de to med endnu en historie. Foredraget blev arrangeret af DISC, Dansk Interplanetarisk Selskab for Contact og indledt af den ordførende William Kjørboe.

Denne gang fortæller Rydberg og Gustafsson, at de har været om bord i en flyvende tallerken og rejst til en anden planet. De fortæller skiftevis for de danske tilhørere, hvordan de gik om bord i et *»rumskib, som ligner Adamskis flyvende tallerken.«* Der traf de dens smukke besætning, som gav dem gode råd om, hvordan menneskeheden skulle opføre sig.

Deres beretning er lang og detaljeret med et stort indhold af religiøse og filosofiske ideer. På det støjfyldte bånd, der er bevaret fra foredraget, hører man, hvor glade begge er for nu endelig at blive troet.

»Vi fik jo så meget kritik for Domsten...,« siger Hans Gustafsson til sidst på båndet. Det her skal blive deres revanche.

Men ballonen springer, og den 8. april ringer Rydberg til Gösta Rehn og fortæller, at det hele bare var drøm. En ny løgn, som Rehn ikke tror på.

Ideen til denne her »anden rejse« har Rydberg fået allerede den 7. januar 1959, da han blev interviewet af ufologen og ingeniøren Sven Schalin i en bolig i Helsingborg. I slutningen af dette interview, som også findes på bånd, siger Rydberg:

»Folk spørger mig, om jeg gerne ville opleve det igen. Jaa, det er klart, hvis man vidste, at man fik en behagelig rejse, og man blev godt modtaget og kom helskindet tilbage. Ikke med de her...«

Nej, det skulle ikke være »med de her« (de uformelige dejvæsner ved Domsten), at Rydberg og Gustafsson ville rejse. Adamskis påvirkning var blevet meget tydelig under foredraget i Danmark. Og Rehn troede ham altså ikke, men valgte at tie. Han indså, at dette bare var en ny måde til atter at komme i søgelyset. Og en måde at få oprejsning på. I stedet blev det lige det modsatte.

»Da jeg talte med Hans i 1960, fortalte han, at ideen til den historie, de fortalte i Danmark, var Stigs fra start til slut,« siger Hans' bror Bengt Gustafsson. *»Selv tog han afstand fra den.«*

Nu begynder det også at kunne mærkes, at Rydberg ikke helt er sig selv. Al den opstandelse har forandret ham og Gustafsson. I et brev til den amerikanske ufolog Coral Lorenzen, APRO, beskriver Gösta Rehn Rydberg som »labil (uligevægtig) og nervøs«.

Bengt Gustafsson beskriver dem begge som »nervøse og djævelske« efter hændelsen. Desuden er Stig Rydberg begyndt på at forsøge at fange tallerkener på fotos i et – sådan ser det ud – sidste forsøg på at vække opmærksomhed. Nat efter nat sidder han i sin have og venter. Og til sidst lykkes det. Det er i det mindste, hvad han siger til Gösta Rehn, som heller ikke tror på ham denne gang.

Et halvt år senere sender Rydberg to billedkopier af en oval genstand til Rehn og spørger, om han vil sige god for den. Rehn vægrer sig.

Sandheden

Men Hans Gustafsson orkede ikke længere at lyve. Engang i foråret 1960 fortalte han sin ældre bror Artur, i dag 67 år, at det hele var opdigt:

»Det virkede, som om Hans havde fortrudt,« fortæller Artur. *»Da vi mødtes, havde han kun en måned tilbage at leve i. Han afslørede da, at hele historien var bluff fra ende til anden. Han sagde, at han tænkte på at gå til en avis og fortælle det, så sandheden kunne komme frem. Men han nåede det aldrig.«*

Der er en lang række selvmodsigelser i mændenes beretninger. Her er seks af dem:

1. Samme dag, som de to mænd a taler at mødes med pigerne i Höganäs, påstår Hans Gustafsson, at de to havde afleveret en færdigrenset løber hos en kunde på Vengatan. Men renseriet havde ingen kunde på den adresse. Et faktum, der også blev bekræftet af Stigs mor.

2. Da Hans fortæller politiet om køreturen med pigerne, siger han også, at de fire gjorde holdt ved pølsevognen på Sundstorget i Höganäs og købte pølser. Da politiet kontrollerer denne oplysning, viser det sig, at det ikke passer. Konfronteret med dette, ilbagekalder Gustafsson denne oplysning og siger i stedet, at han kan have blandet to forskellige besøg. En påstand, som ikke virker særlig sandsynlig.

3. Rydberg og Gustafsson kommer med helt forskellige oplysninger om, hvornår de mødte pigerne. Gustafsson siger kl. 20.00, mens Rydberg siger kl. 22.30. En forskel på to en halv time. Da Rydberg får det at vide, opfordrer han Gustafsson til »nøjagtigt at tænke over sine leverede oplysninger«. Fire dage senere ændrer Gustafsson sine påstande, så de passer med Rydbergs.

Rydberg og Gustafsson er også uenige om, hvornår de kø te fra Helsingborg.

4. Begge mænd oplyser, at det skulle have været tåget den aktuelle nat til trods for, at meteorologerne på politiets forespørgsel siger, at det umuligt kan have været tåget. Ikke engang lokalt. Derimod faldt der let regn, noget ingen af mændene nævner.

5. Ingen af mændene kan give en nærmere beskrivelse af de piger, som de tilbragte fire timer sammen med. Rydberg omtaler dog Gustafssons piges frakke som grønbrun, mens Gustafsson siger, at den var blålig.

6. Da politiet tager Rydberg med ud til observationsstedet om aftenen den 9. januar, er det for at kontrollere, om han har kunnet se Gustafssons kamp med væsnerne fra sin plads i bilen. En politibetjent stiller sig ved skiltet med »Camping förbjuden« og gør forskellige fakter. Rydberg, som sidder i en politibil, forsøger at se, hvad der sker. Men det går dårligt. Da det går op for ham, at han ikke kan se, hvad der sker, ændrer han sin historie. I stedet for påstår han nu, at Gustafsson blev oplyst af genstanden, da den hævede sig. Dette er en lodret løgn. Eftersom Gustafssons kamp udspillede sig, mens væsnerne endnu var på jorden, kan genstanden ikke have hævet sig. I så fald må de være sket uden de fire fra besætningen.

* * *

Historien om Stig Rydberg og Hans Gustafsson er tragisk. Begge havde et splittet privatliv og opløste ægteskaber bag sig.

Hans blev skilt fra sin kone Ethel den 6. februar 1960 efter tre års ægteskab. Men i virkeligheden døde kærligheden meget tidligere, og de boede blot sammen nogle måneder.

»Jeg oplevede aldrig Hans som en person, der var let at styre,« siger Ethel Johnsson i dag 30 år efter. *»Han kunne være noget så dominerende. Og ganske fantasifuld...«*

Da Hans blev fundet død den 12. november samme år, havde han boet over 20 steder i løbet af sit 26-årige liv. Hans flakken omkring gjorde, at han sjældent fik faste venner.

Stig Rydberg var gift i fire år og blev skilt i maj 1958. Men også hans ægteskab knagede i fugerne langt tidligere.

»Da jeg læste om hændelsen i aviserne, kunne jeg ikke andet end grine,« siger hans

eks-kone Karin Lilja. *»Jeg troede ikke på den, men tog den som ren fantasi. Min mening var, at han gjorde det for at komme i massemedierne og, tror jeg, for at påvirke mig.«*

Efter opstandelsen omkring Domsten begyndte Stig at drikke igen – han var holdt op i forbindelse med sit giftermål – og det skulle også være spritten, der kom til at tage hans liv.

Stig Rydberg blev fundet død i sin lejlighed i Stensbockgatan i Helsingborg den 4. marts 1984. Da politiet trængte ind i lejligheden, kunne de konstatere, at Stig Rydberg havde været død i tre dage. Han blev 56 år.

»En dag, da han havde fået for meget at drikke og en masse klø, blev han liggende ude,« fortæller hans mor Anna Berggren. *»En person fra hospitalet fandt ham liggende ved en husgavl og hjalp ham hjem. Men hjemme blev han liggende. Tre dage senere døde han af lungebetændelse i ensomhed i sin lejlighed.«*

Hans Gustafsson omkom om bord på en færge, »Lucullus«, mellem Landskrona og Helsingør i november 1960. Hvordan han døde, er fortsat en gåde, men på en eller anden måde faldt han over bord.

»Vi havde spist og drukket,« fortæller Sven Svensson, som var med Hans Gustafsson på båden. *»Bagefter gik vi en tur på dækket. Hans fik pludselig den idé, at han ville klatre op ad en lejder til kommandobroens tag,«* fortsætter han. *»Da jeg klatrede efter, var han væk. Han må have mistet fodfæstet og faldet ned.«*

Hans Gustafssons lig blev fundet ved Barsebäckshamn et halvt år efter ulykken. □

— — —

Artiklen er et sammendrag af en længere undersøgelse af Domstens-tilfældet. Clas Svahn og Anders Liljegren har med hjælp fra Sven-Olov Svensson ved »Arkivet for UFO-forskning« (AFU) undersøgt tilfældet helt fra bunden. Hele sagen behandles grundigt i en rapport på 100 sider udgivet af AFU. Se annoncen side 13 i UFO-NYT 4/88.

Oversættelse:
Flemming Rasmussen.

AKTIVITETER

SUFOI i nordisk TV-udsendelse

Af Torben Birkeholm.

Et væld af TV-tilbud er i de senere år strømmet ned fra satellitterne til seere i hele landet. De mystiske ufo-fænomener måtte jo før eller senere blive taget op her også. Den reklamebetalte satellitkanal TV3 (Scansat), var først med en lokal produktion om emnet i 1988. Men det var nok de færreste danskere, der så resultatet, både fordi det stadig er begrænset, hvor mange der kan se TV3, men også fordi udsendelsen slet ikke blev annonceret!

I stedet bringer UFO-NYT her en personlig beretning om selve optagelsen fra én af de medvirkende, SUFOIs formand Torben Birkeholm.

Invitation

I begyndelsen af september 1988 blev jeg ringet op af en svensk journalist, der præsenterede sig som »Robert Aschberg fra TV3«. Han var ved at planlægge en debatudsendelse om ufoer, og da TV3 lægger vægt på at være »nordiske«, ønskede man også en repræsentant fra Danmark – med alle udgifter til rejse og ophold betalt, naturligvis.

Jeg tilbød straks at stille min ringe person til rådighed, og samtidig kunne jeg jo virke som øjne og øren for UFO-NYTs læsere.

Robert Aschberg havde allerede inviteret en række deltagere, hovedsageligt svenske, og ideen var at sammensætte et panel af interesserede med forskellige, gerne modsatte synspunkter. Han fremhævede, at debatten godt måtte være hård og direkte, men under afslappede former og med en humoristisk tone. Jeg forestillede mig en af de sædvanlige rundbords-diskussioner... Robert oplyste, at optagelserne skulle finde sted i Stockholm, om aftenen den 3. oktober, og at jeg blot skulle være klar til afhentning på hotellet ved 19-tiden. Her sluttede samtalen og dermed også de informationer, jeg fik på forhånd.

Rejsen foregik med fly via Kastrup, og jeg ankom til Arlanda ved Stockholm kl. 17.30. Her ventede en imponerende limousine, der bragte mig de 40 km til Stockholms centrum, og den komfortable rejse sluttede foran et luksus-hotel, hvor Deres udsendte opslog sit kvarter (der *må* være penge i reklame-TV!).

TV-cirkus?

Der lå besked fra TV3 i receptionen. På grund af en misforståelse havde man forsøgt at hente mig, 10 minutter før jeg ankom, og jeg skulle derfor haste med taxi til Komedi-Theatern i Grøna Lund.

Kl. 19.15 åbnede jeg hoveddøren og trådte lige ind i teatersalen, der var rund som cirkusbygningen og med en »manege« i midten. Der var ikke særlig megen plads, og inventaret så temmelig slidt ud.

Teknikere, kamerafolk, producer og assistenter løb travle rundt i det skarpe projektørlys, men én af dem førte mig op på teater-scenen, der lå skjult bag et sort bagtæppe, der hang fra gulv til loft langs en del af »manegen«.

Heroppe sad de øvrige gæster – debattører – ved små café-borde og hyggede sig med vin og snacks. Jeg vekslede et par ord med den eneste, jeg genkendte, nemlig Christer Nordin, formand for UFO-Sverige. Men jeg fik ingen instruktion, før begivenhederne tog fart.

Kl. 19.25 væltede aftenens indbudte pub-

likum ind på tilskuerpladserne, og da nogle af panel-deltagerne samtidig satte sig ned blandt publikum, fulgte jeg med. De måtte jo vide, hvad der skulle ske...

Men præcis kl. 19.30 blev jeg hentet ned i »manegen« som den første og eneste. Manegens gulv var lysegråt, og tre talerstole i samme farve var placeret langs kanten med front mod midten.

En producer-assistent anbragte mig bag den ene talerstol, hvor jeg stod og gloede i samfulde fem minutter. Ingen fortalte, hvad der skulle ske, og jeg blev efterhånden lidt urolig.

Dynamit og øv-horn!

Nu opdagede jeg, at der var hængt et stort skilt op på bagtæppet, og tre mindre, lignende skilte hang foran på hver talerstol. Skiltene var hvide, uden tekst, men der var malet en fed, rød dynamitstang med tændt lunte, og jeg spekulerede nu temmelig spændt på, hvem der mon skulle »fyres op under«, mens jeg svedte i projektørlyset...

Pludselig fik jeg besked på at sætte mig på en ledig stol på første række bag den ene talerstol. Nu skulle der øves bifald og mishagsytringer(!) med publikum. Disse øvelser blev optaget, så de senere kunne klippes ind, hvis de ægte reaktioner ikke var »ægte« nok!

Først bifaldet til ære for aftenens vært, Robert Aschberg. Alle (også Deres udsendte) skulle rejse sig op og klappe højt med hænderne over hovedet, samt råbe og pifte i flere minutter. Når værten kom ind, ville han forsøge at dæmpe bifaldet – men det skulle selvfølgelig ikke påvirke os. Først efter flere henstillinger skulle vi standse den vilde jubel og sætte os.

Derefter kom det beherskede bifald. Siddende skulle vi klappe normalt og lade det dø ud. Det blev gentaget et par gange. Til sidst kom »øv-hornet«. Publikum skulle meget højt råbe »buuu« (svarer til øv på dansk!) og »bvadr«...

Jeg må indrømme, at jeg som publikum *og* muligt offer havde lettest ved at yde en helhjertet indsats under de to første øvelser.

Straks derefter blev tre mandlige deltagere ført ind og placeret i tre lænestole ved siden af talerstolen over for Deres udsendte, som igen var på plads bag »sin« talerstol. Og så kunne optagelserne endelig begynde!

Studievært, tre svenske og én dansk ufolog »i ringen«

Under publikums vilde, højlydte og vel indstuderede bifald kom Robert ind i manegen, hvor han gik rundt langs første række og trykkede folk i hånden, stadig under vild jubel. Han var kortklippet og ulasteligt klædt i mørkeblå habit. Robert skred op til talerstolen overfor, hvor han langsomt og cool tændte en cigaret og lod blikket glide hen over publikum og Deres udsendte. Det var helt tydeligt, at han havde situationen under kontrol. Hvilket er noget mere, end hvad der kan siges om mit eget overblik på det tidspunkt.

Robert indledte med få ord, og til min store lettelse talte han til herren i den første lænestol, der blev præsenteret som kulturredaktør fra en svensk avis. Denne havde selv haft en ufo-observation, og han blev bedt om at fortælle derom. Han begyndte omhyggeligt på en detaljeret beretning, som dog ikke varede længe, før Robert brød ind og bad ham komme til sagen.

Den pæne kulturredaktør lod sig dog ikke ophidse, men var heller ikke rigtig i stand til at »komme til sagen«. Det mente Robert åbenbart ikke, for han afbrød ham helt og gik videre til manden i midten, som viste sig at være svensk ufologis grand old man, Boris Jungkvist – en af de få jeg kendte.

Boris er en mager, ældre herre, der er kendt som forfatter af flere ufo-bøger og som fortaler for ufoer som værende rumskibe. Han var belæsset med papirer og bøger, og det var tydeligt, at han havde forberedt sig grundigt...

Boris startede sin fortælling med at vise en af sine egne bøger frem og tage udgangspunkt i den. Men Robert brød straks ind under publikums tilråb og stjal bogen ud af Boris' hånd. Boris fortsatte uanfægtet sin forberedte tale og hev endnu en bog frem. Men også den blev konfiskeret for åbent kamera, og Robert afbrød flere gange Boris, mens han var i gang med lange udredninger. Robert bad ham ligeud om at »komme til sagen«, men uden held, og så afbrød han helt.

Nu fortalte Robert, at Boris for nylig havde optaget en video af et mystisk lys, og denne optagelse blev nu vist for alle, mens Boris skulle forklare. Desværre nåede Boris ikke at »komme til sagen«, før optagelsen var forbi, så jeg fik ikke helt fat i, hvad billederne viste. Men det var tilsyneladende heller ikke interessant for værten, der fyrede den ene dårlige vittighed af efter den anden, tydeligt beregnet på at latterliggøre Boris. Publikum reagerede ofte højlydt med tilråb, latter og bifald – helt efter bogen.

En kraftig udsnitsforstørrelse af et nattelys, som Boris hev frem af papirdyngen, beskrev Robert som »en appelsin«, og det var da også, hvad billedet lignede. Kort efter opgav Robert at få mere sjov ud af Boris, og han præsenterede så den tredje mand, en svensk kopi af Jørgen Schleimann, både hvad angår udseende og talestrøm. Han havde også skrevet en bog af en slags, men jeg fik ikke helt fat i, hvad det gik ud på.

Hidtil var programmet helt tydeligt lagt an på at få nogle af de rumskibsorienterede »tåber« til at gøre sig til grin, så publikum og Robert Aschberg kunne få sig et billigt grin. Det var derfor med alle antenner strakt helt ud, at jeg forberedte mig på min tur. Robert vendte sig og sagde noget om, at vi nu skulle høre, hvordan sagen stod i Danmark. Han præsenterede mig som formand for Skandinavisk UFO Forening(!) og stillede mig et spørgsmål, som druknede helt i det dårligt timede velkomstbifald fra publikum. Da bifaldet var døet ud, og der var helt stille, henvendte Robert sig til Deres udsendte og sagde: »Berätta, Torben – berätta!«

Jeg anede ikke, hvad jeg skulle berette om, for jeg havde jo ikke hørt, hvad han spurgte om, så jeg gloede tåbeligt på ham i flere sekunder, før jeg fik sagt noget om, at jeg ikke rigtig fik fat i spørgsmålet. Dét forstod han til gengæld ikke, så det varede lidt, før jeg kom i gang. Jeg benyttede så lejligheden til at præcisere, at foreningen hed Skandinavisk UFO Information, at det var den ældste i Norden og så videre.

Det var selvfølgelig ikke særlig interessant, så han afbrød med et spørgsmål. Han ville vide, om jeg selv havde set noget. Af frygt for at blive gjort til grin, undlod jeg at berette om en banal nattelys-observation, og så ville Robert vide, hvorfor jeg interesserede mig for emnet, når jeg ikke selv havde set ufoer? Her benyttede jeg lejligheden til at fortælle om SUFOIs arbejdsmetoder, og at vi kunne forklare godt 90% af danske observationer. Jeg understregede, at vi ikke havde et bestemt bud på de uidentificerede.

Videnskaben, militæret, astrologer og stjernemennesker

Kort efter var Robert i gang med nogle helt andre emner, og jeg kom ikke ind i debatten mere. Optagelsen blev afbrudt, mens videobåndet blev skiftet, og Deres udsendte blev nu også skiftet ud. Jeg fik plads bag et kamera mellem tilskuerne, hvorfra jeg fulgte resten af optagelsen.

Robert Aschberg vendte tilbage efter pausen under samme »jubelscener«, som da vi startede. Nu stod der en svensk astronom, hvor jeg havde stået, og en kvindelig astrolog ved en anden talerstol.

Robert forsøgte at få en rask diskussion mellem de to, men det var mest de tre herrer i lænestolene, der blandede sig med kommentarer. Astronomen var forsigtig og udtalte sig i generelle vendinger, mens den kvindelige astrolog blev grinet ud af publikum.

Senere kom også en uniformeret talsmand fra det svenske luftvåben, der tydeligt var vant til nærgående spørgsmål, og en pensioneret militær-psykolog fortalte om sin egen ufo-observation. Til skuffelse for flere forklarede han den som et udslag af den såkaldte auto-kinetiske effekt (små muskelbevægelser, der kan give indtryk af, at et stationært lys bevæger sig, eller får et lys på lige kurs til at se ud, som om det bevæger sig fra side til side). Han mente, at de fleste ufoobservationer skyldtes dette fænomen, men der kom hurtigt reaktioner fra lænestolene. De tre herrer dér råbte i munden på hinanden, og Robert brød kun de hidsige diskussioner af, når det ikke var muligt at høre noget.

Efter en (reklame)pause skulle repræsentanter fra publikum i ilden. Der blev fundet tre personer, men kun én af dem var helt sikkert fra publikum. Den ene var i øvrigt Christer Nordin fra UFO-Sverige, der gjorde opmærksom på, at det måtte dreje sig om at finde ud af, hvad de mange observatører havde set!

Publikum gav ham bifald for det, men Robert gik hurtigt videre til en yngre herre, der præsenterede sig som hr. Starlife! Robert fik selvfølgelig en masse sjov ud af fyrens efternavn, men det var i øvrigt ret uforståeligt, hvad hans budskab var – noget med stjernemennesker, forurening og andet.

Finale og efterspil

Ved hjælp af store pap-skilte blev det oplyst, at der nu kun var fem, senere ét minut tilbage, og Robert Aschberg afbrød for sine slutreplikker, der viste sig at handle om det manglende besøg af »de små grønne mænd« – og dog! Ind fra højre kom et tiårs barn, udklædt i en skrækkelig sølvglinsende »rumdragt« med abemaske og fuglefjer. Robert tog imod »ufo-nauten« og forsvandt ud i kulissen i røgskyer, mens folk hyldede ham stående.

Fem minutter senere var publikum smidt ud, og deltagerne skyndte sig at pakke sammen og tage bort. Jeg talte kort med Christer Nordin, der var rasende, og som sagde, at »det kunne have været en god udsendelse...«.

Boris Jungkvist forsøgte spagfærdigt at gøre Robert Aschberg opmærksom på, at han havde ventet et lidt mere seriøst program, men det rørte selvfølgelig ikke Robert, der blot sagde, at Boris skulle komme til sagen, når han talte...

Jeg blev kørt til hotellet af en producer-assistent, og af ham fik jeg at vide, hvad det hele gik ud på. Nu var det jo også overstået...

Ideen og debat-formen var stjålet fra USA, hvor en række talk-shows har udviklet sig til denne hurtige, overfladiske og provokerende stil. Det drejer sig om at servere et »varmt« debat-emne på en sådan måde, at det kan få folk »op af stolen«. Derfor provokeres både deltagere og publikum til at reagere kraftigt. Min chauffør havde set bånd fra USA, hvor folk var kommet op at slås i studiet. Man havde så blot afbrudt optagelsen nogle minutter, indtil folk igen kunne tale/råbe til hinanden uden at slå! Formen skaber masser af opmærksomhed – lige noget der passer annoncørerne, der skal betale gildet.

Bagmænd er en gruppe journalister, der udgiver et svensk ungdomsblad med masser af billeder, fart og tempo. TV3 har stillet kameraer og teknikere til rådighed for tre prøve-programmer, hvor ufo-debatten var nummer to. Så vidt han vidste, skulle de tre udsendelser bringes i foråret 1989, hvis TV3 godkendte dem.

I tilbageblik er det gået op for Deres udsendte, at jeg ikke selv skulle være et af »ofrene«. Robert Aschberg var tydeligt venligere stemt overfor skeptikerne og den etablerede videnskab, og jeg blev placeret ved samme talerstol som dem. Måske fremgår det af selve udsendelsen.

Snigpremiere?

Siden optagelsen har jeg jævnligt holdt øje med de annoncerede programmer for TV3. Ved et tilfælde kom det frem, at udsendelsen blev vist ved nattetide, dog uden at blive annonceret!

En udholdende seer sad den 20. december 1988 foran skærmen og fulgte »Kojak« i TV3. Serien sluttede ved midnat, og mens de sidste reklamer blev vist, lod min bekendt skærmen være tændt. Pludselig – uden varsel – tonede Deres udsendte frem på billedskærmen, midt blandt et stående og vildt klappende publikum. Derefter fulgte hele udsendelsen, der varede en times tid, og som tilsyneladende kun var klippet en smule i forhold til ovenstående beskrivelse!

Kun ganske få har set udsendelsen, både fordi den lå så sent, men også fordi den overhovedet ikke er omtalt i nogle af de trykte programmer. Jeg har derfor tilladt mig at skrive til TV3 og udbede mig en forklaring – måske var det en fejl, eller også var de så flove over resultatet, at de valgte at »luske« programmet ud til seerne?

Sidste nyt fra TV3!

I januar 1988 begyndte TV3 at bringe små reklamespots for den nye debatserie, der første gang skulle sendes fredag den 13. januar kl. 22.00. Emnet var healing.

Som det ses af citatet fra foromtalen i blade og aviser, synes TV3 på forhånd at være betænkelige ved formen:

»DISKUTABELT – Serie med anderledes debatprogrammer, med den svenske journalist Robert Aschberg. Deltagerne må selv tage ansvaret for deres meninger, og i debatten høres også publikums indstilling. ***Advarsel!*** *En del seere kan muligvis opfatte dette debatprogram som både uartigt, upoleret og skrapt!«*

I skrivende stund vides ikke, om ufo-debatten er med i selve serien, om der *var* tale om en snigpremiere kort før jul, eller om det blev sendt ved en fejltagelse. □

NOTITSER

KORT FORTALT

UFO-NACHRICHTEN ophører

Efter 33 års forløb er det tyske UFO-tidsskrift »UFO-Nachrichten« ophørt med at udkomme. Bag dette tidsskrift har siden starten stået ægteparret Anny og Karl L. Veit fra Wiesbaden. De har også været i spidsen for organisationen DUIST – Deutsche UFO/IFO-Studiengesellschaft e.V, der gennem mange år har afholdt en række ofte meget omdiskuterede UFO-kongresser.

UFO-Nachrichten har egentlig ikke ændret særlig meget på sin redaktionelle linie gennem de 33 år. Sidst i halvtredserne og først i tresserne var ufoer for mange ufo-interesserede lig med rumskibe fra fremmede planeter. Man var ikke særlig kritisk og mere villig til at tro, at der måske kunne være en kerne af sandhed i selv de mest horrible historier.

Den indstilling har UFO-Nachrichten holdt fast ved gennem alle årene,

ligesom man heller ikke har været bleg for at trykke de mest ejendommelige beretninger fra alle mulige kontaktpersoner verden over.

Det har naturligvis ofte bragt bladet i opposition til visse dele af pressen og seriøse ufo-tidsskrifter i Vesttyskland, som f.eks. CENAP Report, der

Amerikaneren Colman von Keviczky fra ICUFON og Karl L. Veit (th.) fra DUIST fotograferet under ufo-kongressen i Mainz i Vesttyskland i 1967. Foto: Ole Henningsen.

gennem en længere årrække har haft lange diskussioner med tilhængere af det sekteriske UFO-Nachrichten.

Fra starten var UFO-Nachrichten et af de eneste ufo-blade på markedet i Vesttyskland, og det har altid haft en stor læserskare ikke blot i Vesttyskland, men også i andre dele af verden – måske specielt i Sydamerika, hvor der findes adskillige tysktalende befolkningsgrupper.

Chefredaktør Karl L. Veit, der efterhånden er godt oppe i årene, har af helbredsmæssige årsager med UFO-Nachrichten nr. 311/313 standset dette tidsskrift, men fortsætter med at udgive bøger på sit forlag VENTLA-Verlag i Wiesbaden. På dette forlag er der i tidens løb udgivet et stort antal bøger med tilknytning til UFO'er, men mange af udgivelserne har dog udelukkende været helliget beretninger fra kontaktpersoner. □

Ole Henningsen.

Kilde:
Journal für UFO-Forschung, Nr. 6/1988.

SPØRG SUFOI

Har du spørgsmål til SUFOI ang. ufo-sagen, kommentarer til artikler i UFO-NYT, gode råd o. lign., så skriv til UFO-NYTs redaktør:

Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

SPØG & SKÆMT

Nissepige på Mars

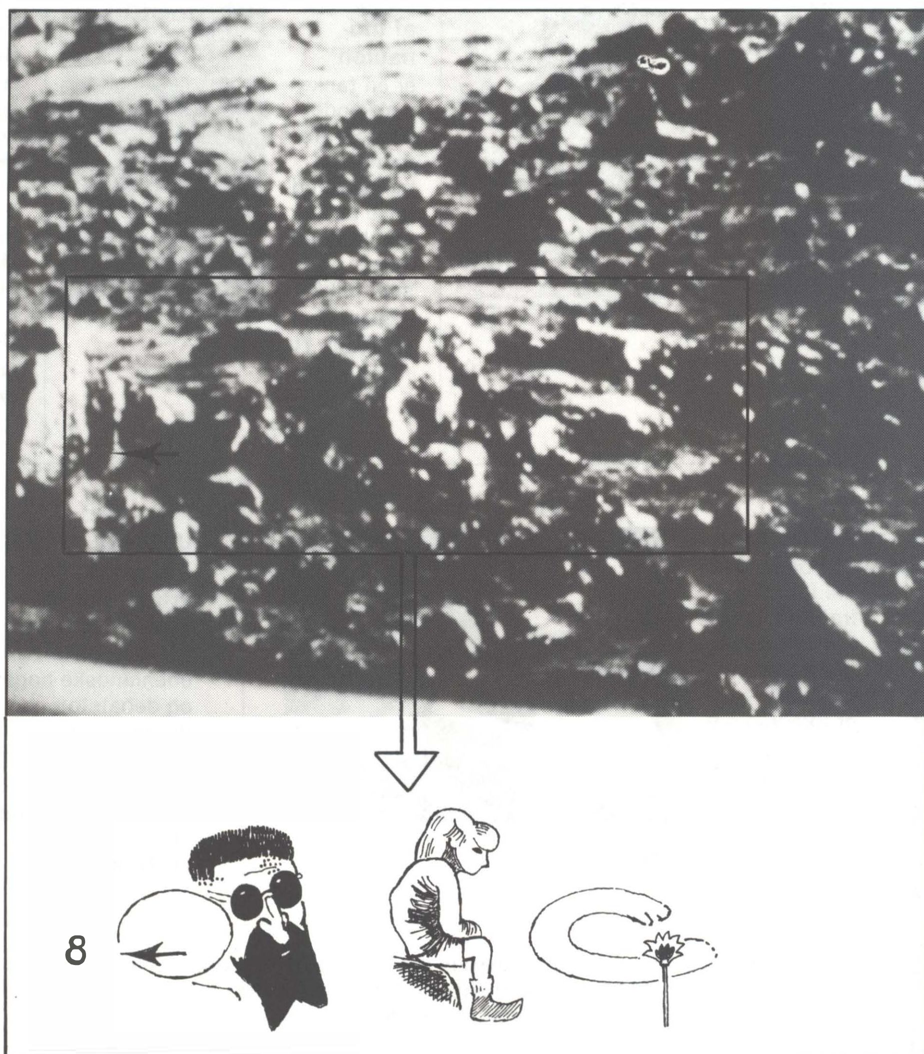
Af Sven Rosén.

Mange læsere har været glade for Ole Henningsens artikel om Mars-ansigtet i UFO-NYT nr. 3/88. Som omtalt i artiklen kan man med lidt god vilje finde mange andre mærkelige ting og sager på Mars-billederne. Sven Rosén er gået med på spøgen og har især studeret billedet med »B«-et eller »8«-tallet. Vi bringer her hans konklusion.

Det påstås, at der ikke skulle findes liv på Mars, men det modbevises af et af Mars-billederne – en lille nissepige er faktisk kommet med på et billede!

Hun sidder på en sten i billedets midte, lige til højre for det skumle ansigt, som hviler op ad en baseball. Pigen sidder let foroverbøjet med hænderne på de bare knæ. Hun har langt hår og en sød lille næse. Hun er klædt i en varm trøje (som er mindst to numre for stor), korte bukser, små strømper og træsko. Nissepigen sidder og betragter et halvcirkelformet objekt – sandsynligvis et fuglebad – hvor der vokser en blomst.

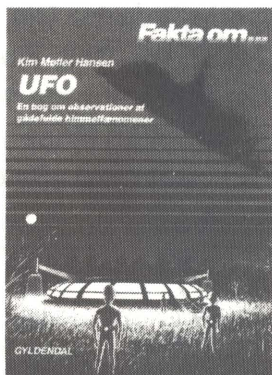
Billedet er jo helt klart og tydeligt, og det er umuligt at tage fejl. Jeg behøver vel ikke at oplyse om den sensationelle, videnskabelige værdi af dette billede?

9211 2296 00
CARL-ANTON MATTSSON

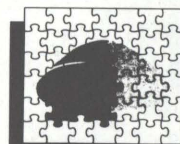
O BERGS GATAN 17
S-611 34 NYKØPING

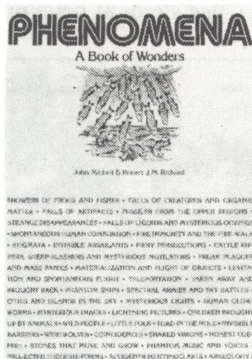
Abonnements-poste
Port Payé

Fakta om...UFO
er en seriøs grundbog om ufo-fænomenets mange spændende aspekter med: danske observationer, ufo-teorier, statistik, religion og folketro samt Bermuda Trekanten.
48 sider, rigt illustreret, **kr. 56,00.**
Nu i 2. oplag!

UFO Studium
er en opgavebog, der knytter sig til »Fakta om...UFO«.
Velegnet til studiekredse og skolebrug.
20 sider, illustreret, **kr. 18,00.**
Ved køb af mindst 10 ekspl. er prisen kr. 12,00 pr. stk.

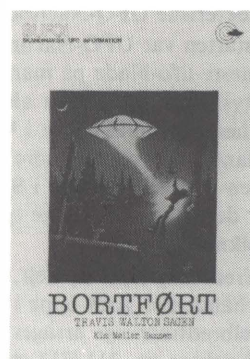

Phenomena
er en engelsk klassiker af format!
Bogen for alle, som kan lide mysterier.
128 sider, illustreret, **kr. 78,00.**

På sporet af ufonauten
er en tankevækkende bog. Er ufonauter en moderne udgave af gamle tiders nisser og små folk?
288 sider,
kr. 20,00. TILBUD.

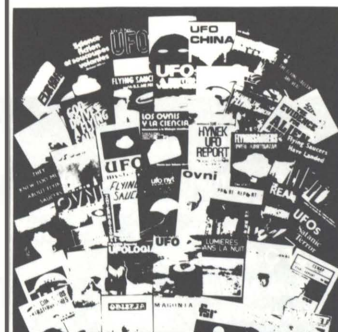

Bortført. Travis Walton Sagen.
Hvad skete der egentlig den 5. nov. 1975, da skovhuggeren Travis Walton blev bortført af et ufo. Blev han virkelig bortført, eller er det et svindelnummer.
Bogen diskuterer for og imod.
68 sider, illustreret, stort format, **kr. 20,00. TILBUD.**

SUFOI 30 år
- lydbånd med fire foredrag fra SUFOIs 30 års jubilæumsfest i Lyngby, nov. 1987. Bl.a. et foredrag om »UFO-styrt på Spitzbergen og andre ufo-myter«.
90 minutter, mono, **kr. 48,00.**

UFO-Vision 1988. Årbog for ufo-litteratur 1988
bringer anmeldelser af danske og udenlandske bøger og debatstof.
Verdens eneste årbog om ufo-litteratur!
48 sider, illustreret, stort format,
kr. 78,00.

Alle materialer bestilles ved at indbetale det samlede beløb + kr. 12,- (porto/ekspedition) på **giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.**
- Husk at skrive på modtagertalonen, hvad der bestilles.